

GEZOND VERSTAND

JAARGANG 3 ■ NUMMER 63 ■ 15 APRIL 2023 ■ € 3,80

Aanval op
woning

Misdadig seksueel
onderwijs voor kinderen

Middel tegen schade
spike-eiwitten

4 Paranoia, hysterie en geopolitiek

6 Amerikaanse memes propageren nieuwe As van het Kwaad

Fantasie Rusland junior partner van China schildert in oogwenk voorgeschreven geopolitiek beeld.

8 De steunpilaren van de Amerikaanse hegemonie eroderen snel verder

Een relaas van hoe de dollarmacht implodeert.

10 HAARP

Aardbevingen, overstromingen en orkanen kunnen door de VS als oorlogswapen ingezet worden.

12 Volgende stap naar 'ministerie van Waarheid'

Amerikaanse wetgeving in steigers om TikTok en ander internet-gebruik aan banden te leggen.

14 Systematische seksualisering van schoolkinderen op de basisschool

Hoe de Nederlandse overheid hard meewerkt aan een misdaad om kinderen seksueel te 'vormen'.

16 Het eigen huis in tijden van transitie (1)

Bezit van eigen huis bemoeilijkt door aankomende belastingherzieningen.

18 Het Landbouw-akkoord als stervens-begeleiding

De verdere stap om van Nederlandse boeren af te komen.

19 Wetenschapsvrije geneeskunde

Wetenschap zoals door machts-greep-plegers wordt voorgeschoteld.

20 Nattokinase, een mogelijk medicijn

tegen de spike-eiwitten van de coronaprik

Een algemeen Japans voedsel dat bloedstollingen, veroorzaakt door mRNA-prikken, oplost.

22 Bestaan virussen eigenlijk wel?

De oude controverse of de nooit geïsoleerde of waargenomen virussen eigenlijk wel bestaan.

24 Sri Lanka in neo-koloniale wurggreep

Een diepe crisis van hongersnood en verarming veroorzaakt door het IMF.

25 Aanklacht tegen Trump

Een desparate poging om voor de presidentsverkiezingen van Trump af te komen.

26 NAVO wil munitie van kernafval aan Oekraïne leveren

Deze wapens zijn kankerverwekkend.

27 Laatste nieuws uit Oekraïne

DE VERSLAGGEVING IN DIT BLAD WORDT ONDERSTEUND DOOR BRONVERMELDINGEN OP ONZE WEBSITE GEZONDVERSTAND.EU

COLOFON

Gezond Verstand

Jaargang 3, nummer 63, 15 april 2023

Gezond Verstand is een onafhankelijk blad, opgericht in augustus 2020, en verschijnt elke twee weken. Gezond Verstand is een blad voor iedereen die objectief en waarheidsgetrouw geïnformeerd wil worden over wat er gebeurt in de wereld. Een blad met serieuze, kwalitatief hoogstaande journalistiek ter bevordering van een burgerschap met gezond verstand. Gezond Verstand creëert een platform voor kennisvergarig.

Uitgever

Gezond Verstand Media B.V.

Hoofredactie

Karel van Wolferen

Emeritus-hoogleraar Universiteit van Amsterdam en oud-correspondent NRC

Redactieadres

redactie@gezondverstand.eu

Nabestellingen

Losse nummers zijn te bestellen op gezondverstand.eu.

Stichting Gezond Verstand

De Stichting Gezond Verstand is een stichting zonder winstoogmerk en is afhankelijk van donaties. De stichting is werkzaam in het algemeen belang en heeft tot doel kwalitatief goede en juiste berichtgeving over gebeurtenissen in Nederland, Europa en in de rest van de wereld te ondersteunen en stimuleren, met name in het belang van Nederland en haar bewoners. Voorts ondersteunt en stimuleert de Stichting Gezond Verstand kwalitatief goede onderzoeks-journalistiek en initiatieven die berichtgeving en journalistiek bevorderen. Stichting Gezond Verstand verdedigt en vraagt aandacht voor de persvrijheid en verdedigt en vraagt aandacht voor de vrijheid van meningsuiting van eenieder.

Voor 75,- euro per jaar word je aangesloten van de Stichting Gezond Verstand en daarmee lid van het Gezond Verstand-netwerk. Aangesloten en ontvangen 24 keer per jaar het blad Gezond

Verstand en kunnen inhoudelijk reacties geven (en lezen) op het Gezond Verstand-platform.

Voor 120,- euro word je Founder en krijg je alles wat de gewone aangesloten krijgen, plus 2 maal per jaar toegang tot de Founder bijeenkomsten. Meld je aan op gezondverstand.eu.

Werk mee

Gezond Verstand is op zoek naar schrijvers en onderzoekers.

Meld je aan via redactie@gezondverstand.eu.

Help ons met je donatie

Buiten de mogelijkheden om aangeslotene van de stichting te worden, kan Gezond Verstand iedere vorm van donaties goed gebruiken om zo haar doelen te realiseren.

Copyright

Niets mag zonder schriftelijke toestemming van de uitgever op welke wijze dan ook veeleenvoudig worden of anderszins toegepast worden.

ISSN

2667-1174

Pensioenfonds ABP uitgeleverd aan grillen van extremist Paul Rosenmöller

Sinds anderhalf jaar heeft Paul Rosenmöller (1956) zitting in het bestuur van het ABP. Met een vermogen van 528 miljard euro is het ABP een van de grootste pensioenfondsen ter wereld. Er zijn drie miljoen ABP-deelnemers in Nederland. Over de gang van zaken hebben ze niets te zeggen. Ze moeten hopen dat het fonds zijn taak correct uitvoert. Die taak is: zorgen voor zo hoog mogelijk rendement. Zó stel je pensioenen veilig. Het gaat om uitgesteld loon waarvoor is gewerkt. Je moet erop kunnen rekenen. Met Paul aan het hoofd van het ABP zijn de kansen verknald. Met zweverige kletspraatjes wil Paul het geld van zijn 'pensionado's' erdoor jassen. Hij zanikt over morele doelen. Hij wil miljarden wegspoelen richting luchtkastelen. Dit betekent verpaupering van heel Nederland.

Hoe kon deze politicus, bij velen gehaat om zijn extremistische uitspraken, belanden bij het ABP? Zijn benoeming in 2021 was akkoord bevonden door de toezichthouder. Dit was Klaas Knot (vertrouwing van Mark Rutte), de hoogste baas van De Nederlandse Bank. Het toezicht heeft gefaald. Of was het opzet? De alarmbellen rinkelden niet door deze belangenverstrengeling van politicus en fondsbestuurder. Natuurlijk wist Knot dat vanaf haar oprichting in 1989, Paul Rosenmöller is opgetreden als drijvende kracht van GroenLinks. Sinds 2019 leidt hij de GL-fractie in de Eerste Kamer. Rosenmöller is zowat dagelijks in het nieuws met confronterende uitspraken waarmee hij veel Nederlanders bezorgd maakt over de toekomst. Deze figuur hoort niet thuis op een sleutelpositie in het grote ABP. Zijn aanwezigheid schaadt de onpartijdigheid die passend is voor het pensioenfonds.

Samen met medebestuurder en CDA-lid Corien Wortmann (ook een politieke benoeming) heeft Rosenmöller besloten dat het ABP al zijn aandelen in Shell moet afstoten. Het gaat om een miljardenbezit in een van de meest winstgevende multinationals, een bron van voorspelbaar en solide inkomen voor de ABP-deelnemers. Dat wordt met wat politiek-correcte kletspraat van tafel geveegd omdat Paul morele bezwaren maakt tegen fossiele grondstoffen. Het ABP-geld moet voortaan worden gestopt in firma's die iets doen met alternatieve energie. Die firma's zijn er nog maar weinig. Of ze een verantwoorde investering vormen, staat te bezien.

De onbezonnen 'vergroening' die Paul bijna in zijn eentje doordrukt, betekent politisering van het pensioenfonds en uitholling van de ambtenarenpensioenen. Voor Rutte, die Zuid- en Oost-Europa graag laat genieten van de Nederlandse pensioengelden, lijkt dit allemaal prima in orde. Maar de gemiddelde ambtenaar, die niet met sparen of beleggen een privé voorziening heeft opgebouwd, mag bidden dat hem een armoedeval bespaard blijft.

Tot de kleine groep Nederlanders die zich geen zorgen hoeft te maken over de oude dag, behoort Paul Rosenmöller zelf. Zijn geschat vermogen is tien miljoen. Het kan aanzienlijk meer zijn. Paul is telg uit de schatrijke families Dreesmann (1,7 miljard euro) en Vehmeijer (480 miljoen), bekend dan de

inmiddels opgedoekte V&D-warenhuizen. De vader van Paul was directeur-grootaandeelhouder van V&D. Er was dus voor de jonge Paul weinig reden om te solliciteren naar een betaalde baan. Hij koos voor een leven als namaak-arbeider in de Rotterdamse haven. Hij leerde zich een plaatselijke tongval aan. Hij wierp zich op als vakbondsleider, hij spoorde de arbeiders aan 'bedrijven kapot te staken'. Vijf jaar lang was Paul lid van GML, de 'Groep Marxisten-Leninisten/Rode Morgen'. De GML wilde een communistische staat in Nederland en was niet vies van geweld. De jonge Paul stond bekend als bewonderaar van dictatoriale regimes in China, Albanië en het Cambodja van de Rode Khmer (twee miljoen slachtoffers). Voor deze gewetenloze jeugdzondes heeft Paul nooit zijn excuses aangeboden. De overstap naar GroenLinks verliep soepel.

Velen herinneren zich Paul als de fanatieke tegenstander van Pim Fortuyn. Hierbij streed Paul nooit op de inhoud, maar altijd op uiterlijkheden, toon en vorm. Met deze demonisering werkte Rosenmöller mee aan een grote tragedie. De gevolgen van de moord op Pim Fortuyn zijn nog steeds voelbaar.

Over specifieke vakkennis beschikt Paul niet. Hij is een meester in het binnendringen in bestuurskamers. Hij was tien jaar lang bestuurslid van het Rode Kruis (ideale entrée bij het koningshuis). Hij was twaalf jaar commissaris bij de Nederlandse Spoorwegen, terwijl hij tegelijk commissaris was bij schoonmaakbedrijf CSU dat alle stations en treinstellen mag schoonmaken. Ook hier een geval van belangenverstrengeling waarover niemand viel. Paul was ook bestuurder bij APC, dat beleggingen voor het ABP doet. Hierna was hij voorzitter van AFM, Autoriteit Financiële Markten. Ook was hij voorzitter van de VO-Raad, het verband van schoolbesturen.

De macht van zijn netwerk steeg met sprongen toen Paul samen met Andrée van Es, eveneens lid van GL, werd belast met de inburgering van de Argentijnse dame die later zou worden gekroond als koningin van Nederland. Hierna werkte hij samen met Máxima in de vereniging PaVEM, Participatie van Vrouwen uit Etnische Minderheden. In 2003 werd Paul ridder in de orde van Oranje-Nassau. Er was schandaal toen bleek dat Paul bij PaVEM 70.000 euro per jaar opstreek, in ruil voor één dag werk per week. Dit viel samen met het schandaal over de 200.000 euro overheids geld die Paul had verdiend zonder dit te melden.

Ruim vijftien jaar is Paul bestuurder van Peace Brigades International. Deze ngo legt zich toe op het begeleiden van politici in onrustige landen in de hele wereld. PBI is voorstander van geweldloosheid in de politiek. Vanzelfsprekend is Paul glad vergeten dat hij in zijn jeugd, als actieveling in GML, geen moeite had met politiek geweld. Het typeert de 'salonsocialist'.

Misschien is de macht van Paul toch beperkt. De grote machthebber bij het ABP is het Amerikaanse beleggingsfonds BlackRock. De leider van BlackRock is verbonden met het netwerk van Klaus Schwab en zijn WEF. Deze heer Larry Fink zal gegniffeld hebben toen hij hoorde dat de Hollanders hun waardevolle Shell-bezit wilden dumpen. ■

Simon van Gelder

Paranoia, hysterie en geopolitiek

Karel van Wolferen

Op deze pagina van het vorige nummer van Gezond Verstand eindigde ik met de afspraak terug te komen op de begrippen 'paranoia' en 'verslaggeving'. De wakkeren zouden volgens een deelnemer aan het Buitenhofprogramma dat ik net had gezien, een 'paranoïde vleugel' hebben; dat zijn dan wakkeren die verwijzen naar Bill Gates en het WEF als boosdoeners van hetgeen we de afgelopen drie jaar hebben meegemaakt. Met paranoia wordt normaliter een zieke gesteldheid aangeduid van een individu die zonder aanleiding ervoor bedreiging en gevaren meent te kunnen ontwaren in zijn of haar directe omgeving. Iemand die minder slordig met taal omgaat zou, sprekend over een verzameling van lieden zoals de 'wakkeren', verwezen hebben naar de 'hysterische' vleugel.

Hieraan denkend zag ik de vijftienjarige Greta Thunberg voor mij, zittend voor het Zweedse parlement, de jeugd van de wereld oproepend om net zoals zichzelf te gaan spijbelen in protest tegen beleidsmakers die niet genoeg deden om de menselijke uitstoot van CO₂ tegen te gaan. De pr-lieden van de VN-aanhangsels en Davos zagen in haar een gouden gelegenheid en, met goedkeuring van Greta's ouders, gingen ze over tot kindermisbruik en uitbuiting van een paranoïde tiener om in 2018-2019 wekelijks klimathysterie onder de jeugd in grote steden aan te wakkeren. Vele miljoenen hebben hier regelmatig aan meegedaan; een beter voorbeeld van individuele paranoia die kolossale massa's tot hysterisch handelen brengt, zal niet makkelijk zijn te vinden.

Volgens Greta's socialmediaboodschappen zou in 2023 onze aarde wegens oververhitting de grens van het houdbare bereiken. De theologische faculteit van de Universiteit van Helsinki heeft desondanks net besloten haar op 9 juni een eredoctoraat uit te reiken. Ze kan die toevoegen aan een stapeltje al eerder ontvangen eredoctoraten en de omslag van het Time Magazine *Person of the Year*, zowel als aan memo's over de driemaal kandidaatstelling voor de Nobelprijs voor de Vrede. Dit om u een idee te geven hoe het er dezer jaren aan toegaat in de wereld van pr en de hogeropgeleiden.

Verslaggeving doen is het tegenovergestelde van handelen uit een paranoïde of hysterische gesteldheid. Bij verslaggeving gaat het om het isoleren van navolgbare, kenbare feiten, waarbij extreme achterdocht zo goed als mogelijk wordt vermeden. Als u de artikelen over het onderwerp in Gezond Verstand heeft gevolgd, dan weet u dat de menselijke CO₂-uitstoot als oorzaak van klimaatverandering neerkomt op een van de allergrootste zwendels van een pseudowetenschap. Dat bedrog

begon met een tak van het Rockefeller-stichtingenimperium, onder leiding van de Canadese oliebaron Maurice Strong, die een onderdeel van de VN-instellingen organiseerde met de specifieke opdracht om bewijzen te vinden voor de mens als grote verwoester van de planeet.

Een week geleden had ik een videoconversatie met Willem Engel over wat hem het meeste bezighield: de 'One Health'-beweging. Ik was geïntrigeerd door wat hij weet over de manier waarop het bedrieglijke gedachtegoed daarvan in Europa terechtkomt, tot in wat we de haarvaten van de maatschappij kunnen noemen. Dat gebeurt langs wegen via overheidsinstellingen, particuliere instituten, ngo's en verenigingen voor goede doelen die wij ook in ander verband, behorend bij de zogenaamde duurzame doelstellingen van de VN en het World Economic Forum ('Davos'), tegenkomen. Verderop geven we daarvan nog een voorbeeld met betrekking tot een agressieve ingreep in het seksuele leven van basisschoolkinderen. One Health wordt ingevoerd via wetten met enorme lappen tekst in Europese wetgeving – die nog minder toegankelijk zijn dan die van Nederland. De machtsgreep die we meemaken dateert eigenlijk van 1992, toen in Rio de Janeiro op de Earth Summit Agenda 21 werd geproduceerd over biodiversiteit, duurzaamheid, enz., onder leiding van de net genoemde Maurice Strong. In 2004 zijn daarvan door de Rockefeller's concrete punten in de *12 Manhattan Principles* vastgelegd, daar gaat het van idee naar beleid. Vanaf dat moment zijn activisten heel actief aan het lobbyen. Hun eerste partners zijn de Wereldbank, en vier instellingen van de VN: WHO, WOA (World Organisation for Animal Health), FAO (voedsel) en Unicef (kinderen). Dat zijn de aandachtsgebieden voor One Health.

Vooral de dierenartsen zijn daarbij actief. In 2008 wordt het Amerikaanse CDC er bij ingeschakeld, en in 2009 de EU. Dan begint de infiltratie van de universiteiten, in Nederland: Wageningen, Radboud, Utrecht, Erasmus, Leiden en Amsterdam. Er komen promotie-onderzoeken en One Health-hoogleraren. Wat Willem Engel aanhaalt is de chronologie van de Rio-Summit met Agenda 21 naar de geplande wereldtirannie van de WHO, waarbij laatstgenoemde instelling zich het recht toe-eigent om pandemieën af te roepen over alle staten die er lid van zijn. Het zit in de planning dat volgende maand in dat verband een grote stap verder zal worden gezet.

U zult hebben gemerkt dat ik op deze plek in de afgelopen maanden steeds opnieuw vanuit een verschillend perspectief een overzicht tracht te schetsen van wat achter ons ligt en ons gebracht heeft tot de situatie waarin we nu verke-

ren. Daarmee heeft u andere chronologieën gezien die met One Health verband houden, en ermee verstrengeld zijn. Wij hebben meerdere malen de Rockefeller Foundation, en alle dochterinstellingen, stichtingen en ngo's die daarbij bengelen, genoemd, en waarlangs men het begin van een omwenteling in de medische behandelingen, de grote farmamacht en de eugenetica – het uitdunnen van de mensheid – kan traceren. De klimaatschijnwetenschap zit erbij. De Club van Rome zit erbij met activisme gericht op het vernietigen van industrie.

Moelijk te traceren zijn belangrijke aspecten van de machinaties van de financiële en investeringsopperbazen. Dit is vooral een Amerikaanse en gedeeltelijk trans-Atlantische gelegenheid. Vanwege de kredietcrisis van 2008 en andere ontwikkelingen die het westerse financiële stelsel in gevaar brachten, is dit ook met de eerdergenoemde machtsontwikkelingen verstrengeld geraakt toen deze financiële machthebbers zich aansloten bij een gelegenheidscoalitie, een misdaad-syndicaat. Dit syndicaat maakt gebruik van een nooit eerder vertoonde wereldwijde noodsituatie, gefabriceerd met angst aanjagen voor een virus, om daarmee grote delen van de wereldbevolking te dwingen tot staaltjes van gehoorzaamheid die op vergelijkbare schaal nooit eerder waren vertoond.

Dan vond ook een aparte ontwikkeling plaats van de geopolitieke rol van de Verenigde Staten, waarvan een clandestien opererend stelsel van inlichtingenbureaus, die niet aanspreekbaar zijn, een leidende rol hebben. Ook dit is met de hierboven beschreven ontwikkelingen verward geraakt, evenals de manoeuvres van een piekleine groep van gedeeltelijk met Israël gelieerde extremisten, die Amerikaanse hegemonie over de wereld zeker willen stellen door uitdagers van deze hegemonie – Rusland en China – te ontbinden.

Nemen we nog een stap verder terug, voor een nog breder beeld, dan zien we in het geopolitieke veld een voornamelijk door Amerika geleid continuerend conflict met grote oude beschavingen, zoals die van China, Iran en Rusland. Daarnaast moet eveneens steeds duidelijker zijn geworden dat 'Davos' in oorlog is met de mensheid door instellingen van beschaving als zodanig te ondermijnen.

Het kan niet te vaak gezegd worden, maar dit alles kon alleen maar gebeuren door het verdwijnen van iets dat althans in relatief democratisch functionerende naties een vanzelfsprekend maatschappelijk element werd geacht: een publieke ruimte. Daarbij moet men niet alleen denken aan betrouwbare nieuwsvoorziening, maar aan iets waar mensen vanaf de middelbare leeftijd met algemene interesse nog wel een herinnering aan zouden moeten hebben: de vele stemmen die konden klinken om absurditeiten aan de kaak te stellen, en eventuele grote vergissingen betreffende de aard der dingen probeerden recht te zetten. De 180°-draai aan de echte werkelijkheid om het te doen passen in de voorgeschreven werkelijkheid wat nu onder meer op woke, medisch, politiek en juridisch vlak onbeantwoord blijft, zou toen onvoorstelbaar zijn geweest. Want er bestonden redactiestatuten, die bepaalden dat eigenaren van media af moesten blijven van redactioneel beleid.

Dat principe is overboord gegooid nadat de media collectief in handen van een kleine groep superrijke eigenaren werden overgeheveld. Twee Belgische miljardairfamilies zijn eigenaar

van alle Nederlandse reguliere dagbladen, met maar iets van twee uitzonderingen. Samen met mediaconglomeraten in de VS, Groot-Brittannië en de EU vormen zij een oligarchisch geheel dat, onafgebroken gelijklopend, lezers en kijkers een werkelijkheid kunnen voorspiegelen die het publiek wegens gebrek aan afwijkende stemmen alleen maar als de echte werkelijkheid kan ervaren.

Meteen na deze introductie vindt u een artikel over een verbluffend staaltje daarvan. Een ideeetje over de ondergeschiedheid van Rusland aan China waarmee iemand een half jaar geleden kwam aanzetten in het Amerikaanse blad *Foreign Affairs*, was in de hoofden van de anti-Russische propagandisten blijven hangen, en werd na het driedaagse Poetin-Xi Jinping-overleg aan beide zijden van het Atlantische bekken gelijktijdig gebracht alsof het 'breaking news' was dat alle krantenkoppen ter wereld haalt. Anders dan wat dat propagandaverhaal zegt, is niet Rusland geïsoleerd geraakt, maar wel de VS en de Europese vazallen.

Omkering van de werkelijkheid op veel gebied heeft de westerse maatschappijen meegesleurd in acties en campagnes, ondersteund door vervaardiging van gelegenheidswetten die geheel ingaan tegen wat deze maatschappijen tot heel kort geleden nog gewoon waren als normaal te aanvaarden. Na drie jaar daarvan heeft het de westerse wereld tot een conditie gereduceerd die het best als 'punch drunk' kan worden omschreven.

In dit vierde jaar sinds het begin van de machtsgreep beginnen toch reacties te komen die het lijken te gaan ondermijnen. Daar bent u als lezer ongetwijfeld in geïnteresseerd, en wij proberen dat ook zo goed mogelijk bij te houden. In de reguliere media is ervan nog heel weinig te merken. Wat ik eerder heb omschreven als 'kennisgranaten' – *bombshell confessions* – worden vanwege de media-oligarchie niet tot ontploffing gebracht. Maar er zijn andere kanalen gekomen waarlangs de echte werkelijkheid toch hier en daar aan een breder publiek kan worden geopenbaard. Op woke gebied is dat goed te merken, in de VS nog het meest, maar ook in Europese omgevingen waar de absurditeiten ervan en de bezorgdheid van ouders over de opvoeding van hun kinderen, de oren van medeburgers bereiken.

In Duitsland is een en ander in beweging. Eerst was er een pleidooi van de voormalige voorzitter van het Duitse Landeskriminalamt Thüringen, Uwe Kranz, voor een coronatribunaal, en nu krijgt de van televisie bekende arts en auteur Gunter Frank bij het mediabedrijf BILD de kans om ernstige beschuldigingen te richten tegen de Duitse staat en sommige van zijn vertegenwoordigers, de ministers, over de aanpak van de coronacrisis. Frank zegt onomwonden dat Covid een product is uit de onderzoekskoker van biologische wapens. Hij krijgt alle ruimte om de 'zware misdaden' aanhangig te maken, waarbij twee ministers van Gezondheid, Jens Spahn en zijn opvolger Karl Lauterbach, en de inmiddels afgetreden directeur van het als gezaghebbend bekendstaande Robert Koch-Instituut (RKI), Lothar Wieler, het moeten ontgelden. Het RKI produceerde net als het Nederlandse RIVM, de alarmerende cijferbrei van zogenaamde besmettingen. Het zou kunnen dat Duitsland als eerste land diepgaand de coronaperiode op verschillende niveaus gaat evalueren. ■

Amerikaanse memes propageren nieuwe As van het Kwaad

Paul Haarman

Na het bezoek van Xi Jinping aan Poetin is er maar één conclusie mogelijk: de vriendschap tussen Rusland en China is intenser dan ze in meer dan honderd jaar is geweest. De ontspannen en hartelijke sfeer van de ontmoeting staat echter in schril contrast met de reacties van westerse politici en hun volgzaame media. Middels intensieve meme-propaganda probeert men de nieuwe wereldleiders als een nieuwe As van het Kwaad weg te zetten. De stampvoetende commentaren verraden echter het onontkoombare besef dat de Amerikaanse wereldhegemonie voorgoed voorbij is.

Hoewel de term 'meme' vaak gebruikt wordt om de online verspreiding van vaak grappige berichten of filmpjes weer te geven, is het begrip veelomvattender en ouder dan het internet. De korte berichten bevatten een heldere boodschap en worden door hun virale verspreiding keer op keer herhaald en licht aangepast. Het is communicatie door massale replicatie en dan ook perfect geschikt als propaganda-instrument.

Direct na de top tussen de twee nieuwe wereldleiders zwen- gelden de gefrustreerde Amerikanen een al voorgekookte meme aan die snel werd opgepakt door de westerse media. Het gaat hier om de beschrijving van Rusland als de junior partner van China. Die term 'junior partner' zag voor het eerst het licht in een artikel in *Foreign Affairs* in augustus 2022. Volgens dat artikel was Rusland door de ingestelde sancties alleen in de wereld komen te staan. Het kon slechts rekenen op de steun van één land van betekenis, China. Die bewust denigrerende beschrijving van Rusland gaat natuurlijk volledig voorbij aan het feit dat twee derde van de wereld die sancties niet ondersteunt. Bovendien waren Poetin en zijn minister van Buitenlandse Zaken Lavrov ook toen al druk bezig met het smeden van de nieuwe wereldorde die via BRICS en de SCO wordt uitgerold. Maar blijkbaar was de term junior partner blijven hangen in de geesten van de spindoctors. Net voor de ontmoeting tussen Poetin en Xi begonnen een aantal Amerikaanse media de term al te gebruiken. Vanaf de eerste dag van de top ontplofte de meme in de westerse media. In drie dagen tijd werd

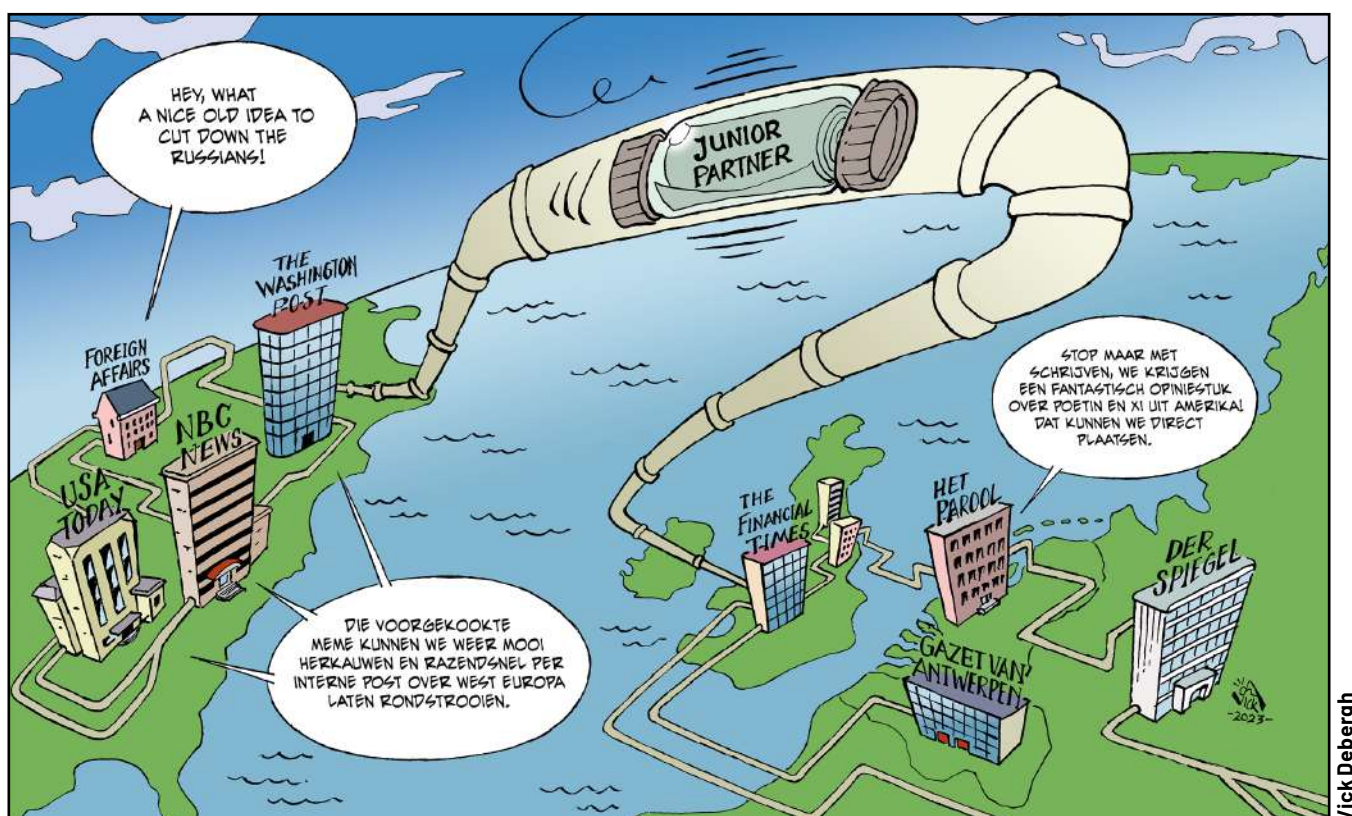
het junior partner-verhaal opgetekend in *The Financial Times*, *NBC News*, *The Washington Post*, de *Gazet van Antwerpen*, het *AD*, *Het Parool* en nog honderden andere kranten, blogs en tijdschriften. Bovendien werd het gerecycled in persconferenties door Amerikaanse politici, zoals de minister van Buitenlandse Zaken Anthony Blinken en de woordvoerder van de Nationale Veiligheidsraad John Kirby. Met de meme wordt wederom voeding gegeven aan de voorgespiegelde werkelijkheid van een zwak Rusland, op zichzelf al een 'meme' in relatie met de oorlog in Oekraïne.

De echte werkelijkheid is dat China en Rusland elkaar als gelijken beschouwen. Ze hebben elkaar dan ook veel te bieden. China heeft een grote behoefte aan Russische grondstoffen als olie, gas en mineralen, waardoor Rusland haar economie nog verder kan laten groeien. Bovendien heeft China een veiligheidsprobleem waar Rusland een oplossing voor kan bieden. Het maximale bereik van China's anti-scheepvaarttraketten is 1.500 kilometer, te kort om zich te beschermen tegen de dreiging van Amerikaanse vliegdekschepen. Maar met de Russische Kinzhal-raketten, afgeschoten vanuit een Toepolev Tu-22M kan een afstand van 3.000 kilometer overbrugd worden. Daarmee is het Amerikaanse gevaar in de Oost- en Zuid-Chinese Zee zo goed als geneutraliseerd. Rusland is dus zeker niet de mindere in de relatie met China.

Het andere doel van de meme is minstens zo belangrijk: China meezuigen in de negatieve framing van Rusland. Vooral oorlogshitser en voormalig Nationaal Veiligheidsadviseur John Bolton doet hier een duit in het zakje. Niet alleen zet hij Rusland ten onrechte weg als ondergeschikt aan China, ook schuift hij in één beweging de medeverantwoordelijkheid van de oorlog in Oekraïne in China's schoenen. "Een van de grootste winnaars van de oorlog in Oekraïne is China", zegt Bolton, "Als Rusland zou winnen, en maximaal heel Oekraïne zou heroveren, zou dat een overwinning zijn voor China's bondgenoot die China ook sterker zou maken", voegt hij eraan toe.

Die bewust gezaaide betichting van medeverantwoordelijkheid en agressie zien we ook terug in het internationale arrestatiebevel tegen Poetin, uitgevaardigd door het Internationaal Strafhof in Den Haag, een week voor de ontmoeting in Moskou. Met de waanzinnige aanklacht probeert het Strafhof van Poetin een gezochte misdadiger te maken. Met die aanwrijving probeert men ook de vriendschap met Xi Jinping in een kwaad daglicht te stellen. De woorden van Amerika's minister van Buitenlandse Zaken Anthony Blinken spreken daarin boekdelen: "Dat president Xi naar Rusland reist enkele dagen nadat het Internationaal Strafhof een arrestatiebevel tegen president Poetin heeft uitgevaardigd, suggereert dat China zich niet verantwoordelijk voelt om het Kremlin verantwoordelijk te houden voor de wrede daden die in Oekraïne worden begaan". Schuldig door associatie lijkt Blinken hier te zeggen van Xi. Die gedachtegang wordt dan ook al snel de wereld in geslingerd.

Ook hier probeert John Bolton het vuur op te stoken met zijn opmerking: "Wij (de VS) zitten stil, en de Chinezen, de Russen, Iran, Noord-Korea en verschillende anderen versterken hun relaties en bedreigen ons op veel verschillende plaatsen". Dat doet weer denken aan de term 'As van het Kwaad', geïntroduceerd door president George W. Bush, net voor aan-

vang van de Irak-Oorlog. De term 'Nieuwe As van het Kwaad' met Rusland en China als boemannen zien we al opduiken in 2022, maar direct na de topontmoeting tussen Xi en Poetin gaat het viraal. En zo wordt een nieuwe meme gecreëerd. Opvallend is dat populaire tabloids zoals de Britse Daily Star en de Amerikaanse US Sun, kranten die normaal alleen schrijven over sport, roddels en achterklap, de meme groots promoten, wellicht omdat ze daarin bedreven zijn. In vetgedrukte titels worden hun lezers bang gemaakt voor Rusland en China als het Kwaad dat uit is op een Derde Wereldoorlog. Maar ook in meer serieuze kranten als The Telegraph wordt onverbloemd angst en haat gezaaid. Daarin wordt de ontmoeting tussen Xi en Poetin zelfs vergeleken met het Molotov-Ribbentroppact tussen nazi-Duitsland en de Sovjet-Unie in 1939 waarbij in een geheime clause de opdeling van Oost-Europa werd geregeld.

Ondertussen is China niet alleen mikpunt van haatzaaiende woorden maar ook van verregaande daden. Zo wordt de Chinese social media-app TikTok zwaar onder vuur genomen. TikTok is eigendom van het Chinese bedrijf ByteDance en is met 150 miljoen Amerikaanse gebruikers de populairste social media-app in het land. Volgens de Biden-regering vormt de app een nationaal veiligheidsrisico, omdat het mogelijk data van Amerikaanse burgers doorgeeft aan de Chinese regering. Dat is een hypothetische veronderstelling die nooit bewezen is, maar wellicht is gevormd op basis van wat de Amerikanen zelf doen met hun eigen social media-apps als Facebook en Twitter. Net voor de ontmoeting tussen Poetin en Xi stelde de Amerikaanse regering een ultimatum aan het Chinese bedrijf: Of ByteDance verkoopt TikTok aan een Amerikaans bedrijf of er volgt een landelijk verbod. De officiële reactie van China was duidelijk: "Gegevensbeveiligingskwesaties mogen door som-

mige landen niet worden gebruikt als middel om het concept van nationale veiligheid te ver door te voeren, de staatsmacht te misbruiken en de ondernemingen van andere landen op onge-rechtsvaardigde wijze te onderdrukken."

Ondertussen heeft de Europese Commissie alle EU-ambtenaren gevraagd om TikTok te verwijderen van hun telefoon uit 'vrees voor spionage'. Die oproep heeft weer geleid tot een oproep aan rijksambtenaren in het Verenigd Koninkrijk en België. In Nederland is eind maart zelfs een verbod ingesteld voor het gebruik van de app door rijksambtenaren. Ook hier valt de verdere virale verspreiding onder het grote publiek op. Na de Europese en landelijke boycotten volgde een verbod voor vele gemeentambtenaren in Nederland en België, waarbij per gemeente lokaal ruchtbaarheid aan dat besluit werd gegeven. Zo ontstaat een nieuwe meme van constante publiciteit waarbij telkens de woorden 'spionage', 'China' en 'nationaal veiligheidsbelang' worden gebuikt.

Zo worden Rusland en China – als de nieuwe As van het Kwaad – op groteske wijze in een kwaad daglicht gesteld. De laatste keer dat iets vergelijkbaars gebeurde was met de propaganda van de oude As van het Kwaad die enkele maanden daarna leidde tot de oorlog in Irak, gebaseerd op de leugenachtige meme van toen, die van 'weapons of mass destruction'. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Amerikaanse buitenland beleidmakers vormen zich geen beeld van realistische geopolitiek
- Rusland en China zijn geen vijanden van het Westen

De steunpilaren van de Amerikaanse hegemonie eroderen snel verder

Sander Boon

Technocratische hoogmoed heeft ervoor gezorgd dat de geopolitieke invloed van de VS in de wereld in hoog tempo afkalft. De unipolaire ordening staat door hun eigen toedoen op losse schroeven. Zowel de lockdowns om de 'pandemie' te bestrijden als de economische en financiële sancties tegen Rusland pakken desastreus uit. Decennialang werd de Amerikaanse hegemonie geschaagd door de dominante positie van de dollar en de staatslening, militaire kracht door sterke bondgenootschappen en culturele invloed. Op elk van deze gebieden is er sprake van een crisis. China sluit met meerdere landen deals om handel te drijven in yuan. Deze ontwikkelingen volgen elkaar op in een tempo dat zich exponentieel lijkt te versnellen. Ook qua diplomatie wordt de VS inmiddels overtroefd. Deze situatie is niet ongevaarlijk. Frustratie en onmacht kunnen de VS nog tot uiterst gevaarlijke stappen bewegen.

In maart jl. werd het op de dollar gebaseerde mondiale financiële systeem weer opgeschrikt door een nieuwe bankencrisis. Silicon Valley Bank viel om en sleepte drie banken in zijn kiel-

zog mee. De crisis waaide over naar Europa en Credit Suisse was daar het eerste slachtoffer. Deze crisis is nog niet voorbij. Bijna 200 regiobanken staan er in de VS slechter voor dan de omgevallen Silicon Valley Bank. In Europa kan Deutsche Bank na Credit Suisse de volgende omvallende dominosteen zijn. Banken zijn in de problemen gekomen door de gestegen rente sinds begin 2022. De waarde van staatsleningen, gebruikt als buffers op bankbalansen, is gedaald met zo'n 15 tot 30 procent. De bank-buffers blijken nu dus veel minder robuust dan gedacht. En hier blijft het niet bij. Er is in de afgelopen jaren veel geld gevloeid naar de vastgoedsector. Veel leningen zijn gefinancierd door banken. Deze leningen zijn sterk in waarde gedaald, door de gestegen rente en de waardedaling van vastgoed.

De nieuwe crisis toont aan dat de maatregelen die zijn genomen na de vorige verwoestende bankencrisis in 2008 geen soelaas hebben geboden. Met nieuwe regels moest worden voorkomen dat een financiële crisis nog kon overslaan naar de traditionele banksector. De gestegen rente legt nu echter een probleem bloot dat centrale banken de afgelopen vijftien jaar

niet alleen hebben genegeerd, maar door hun eigen beleid zelfs hebben verergerd. Centrale banken hebben namelijk met hun opkoopprogramma's massaal staatsleningen opgekocht. Bovendien hebben ze commerciële banken aangespoord om ook staatsleningen te kopen. Het zijn de meest veilige beleggingen, die in tijden van stress makkelijk zijn te verkopen. Deze leningen kennen namelijk doorgaans geen kredietrisico. Het blijkt nu echter schijnveiligheid. Want er kleeft wel degelijk risico aan het aanhouden van staatsleningen, namelijk een renterisico.

Technocratische overmoed is de oorzaak van de gestegen rente. Functionarissen van het Witte Huis bevroren begin 2022 de dollartegoeden van de Russische centrale bank. De erop volgende energieboycot zou de Russische economie binnen een paar weken op de knieën krijgen. Het tegendeel bleek echter waar. Rusland vond al snel andere afzetmarkten voor olie en gas en de Russische roebel herstelde snel. In het Westen veroorzaakte de boycot echter hoge voedsel- en energieprijzen. Eerder in 2020 was er ook al sprake van een totaal verkeerde inschatting door Amerikaanse en westerse technocraten. In reactie op de vermeende pandemie werd besloten tot lockdowns en het totaal stilleggen van de economie. Dit leidde tot verstoorde aanvoerlijnen en hogere prijzen. Lockdowns en sancties ontploften in het eigen gezicht, want de hoge prijsinflatie heeft geleid tot snel gestegen rentes. Met als gevolg toenemende financiële stress en een bankencrisis in de VS en Europa.

De kans dat de nieuwe bankencrisis onttaardt in een bredere dollarcrisis is groot en voor de VS gevaarlijk. Het komt bovenop het groeiende verzet tegen het steeds vaker inzetten van de dollar als geopolitiek wapen. Amerikaanse hegemoniale macht is vooral te danken aan de positie van de dollar in het mondiale financiële systeem. De Chinese leider Xi Jinping en de Russische president Poetin zien dit ook en smeden samen plannen om die positie te ondergraven, zoals bleek uit de woorden van Xi: "Op dit moment zijn er veranderingen – zoals we die in 100 jaar niet hebben gezien – en wij zijn degenen die deze veranderingen samen aansturen", woorden die Poetin bevestigend beantwoordde. De tijdsduiding van Xi Jinping is opmerkelijk, want die valt samen met de monetaire conferentie in 1922 in Genua, iets meer dan honderd jaar geleden. Daar werd de basis gelegd voor het huidige door de dollar gedomineerde monetaire systeem, dat niet meer verankerd is aan goud, maar aan staatsleningen. Landen buiten de westerse invloedssfeer willen af van deze dominantie van de dollar. De basis van de Amerikaanse hegemonie, de financiering ervan, staat nu op losse schroeven.

Het proces van de-dollarisatie en geopolitieke coalitievorming tegen de VS wordt in versneld tempo doorgevoerd. Saudi-Arabië maakte niet alleen formeel bekend dat het lid wil worden van de Shanghai Cooperation Organization, het sloot ook twee in yuan genoteerde oliecontracten met China. Steeds vaker worden olie-, gas- en LNG-contracten afgesloten in andere valuta dan de dollar, met name in Chinese yuan. Ook Frankrijk voegde zich bij de groeiende rij landen die met China een contract sloot in yuan voor LNG. Bovendien sloten China en Brazilië een handelsakkoord waarin de dollar niet meer zal worden gebruikt als handelsvaluta. Eerder al kwamen China en India tot eenzelfde akkoord. Dit proces van de-dollarisatie werkt zelfversterkend, want de vroege handelspartners die kie-

zen voor deals met Chinese yuan, Indiase roepies en andere valuta profiteren van deze nieuwe contracten, omdat de waarde van de dollar zal dalen ten opzichte van de nieuwe gebruikte valuta. Bovendien zullen grondstofexporteurs er waarschijnlijk steeds vaker voor kiezen om hun waardevolle grondstoffen niet meer te verkopen voor een valuta die geopolitiek gezien onder vuur ligt.

China zet niet alleen grote stappen in de strijd tegen de dominante positie van de dollar; ook op diplomatiek gebied wordt het land assertiever. De toenemende geopolitieke invloed van het land blijkt uit de resultaten die worden geboekt. Zo roken Saudi-Arabië en Iran door Chinese bemiddeling inmiddels de vredespijp en vragen steeds meer landen, ook westerse, China om een actievere rol te gaan spelen in het conflict rondom Oekraïne. In het eigen conflict rond de positie van Taiwan boekt China ook successen. Er zijn nog maar een handjevol landen die – meestal onder druk van de VS – diplomatieke banden met Taiwan verkiezen boven die met China. Eind maart besloot Honduras de diplomatieke banden met Taiwan te verbreken ten gunste van China. Neutrale landen kiezen steeds vaker voor de Chinese geopolitieke koers, omdat het uitgaat van soevereiniteit. China gaat ervan uit dat modernisering niet gelijk staat aan het automatisch overnemen van de westerse cultuur, een standpunt dat in veel opkomende landen weerklank vindt. Het is een tegenargument tegen het in de VS aangehangen en opgedrongen idee van 'democratie' versus 'autocratie'.

De verzwakking van het dollarsysteem effent het pad naar een relatief snelle verschuiving in de geopolitieke en monetaire mondiale machtsbalans. De groeiende onzekerheid over deze versnelling valt op. In de VS wordt inmiddels ook gediscussieerd over de positie van de dollar. Voorstanders wijzen op de voordelen van een dominante positie. Econoom Michael Pettis van *Carnegie Endowment for International Peace* stelt echter dat alleen Wall Street en de geopolitieke agenda van de VS van de dollar als wereldmunt profiteren. Dominantie van de dollar als wereldmunt heeft garant gestaan voor verarming en de-industrialisatie. De Amerikaanse middenklasse en de exportindustrie zijn de dupe, aldus Pettis. Bovendien zijn soevereine landen door handelsrelaties met de VS van het dollarsysteem afhankelijk gemaakt. Dit standpunt werd tot nu toe niet openlijk in deze kringen benadrukt.

Mensen aan de top van het Amerikaanse bedrijfsleven beginnen ook te twijfelen over de eerdere vaste koers. Larry Fink, de baas van het grootste mondiale beleggingsfonds BlackRock, stelt al sinds de inval van Rusland in Oekraïne dat de tijd van globalisering voorbij is. De wereld wordt opgedeeld in meerdere machtsblokken en politiek en bedrijfsleven zullen zich hieraan moeten aanpassen, aldus Fink in zijn laatste brief aan beleggers en investeerders. Daar heeft de Amerikaanse regering echter geen boodschap aan. Machtsbehoud staat bovenaan. Maar ook in regeringskringen is nervositeit te bespeuren. Illustratief is een recente persbriefing van het Witte Huis naar aanleiding van Xi Jinpings bezoek aan Rusland. Maar liefst zeven maal benadrukte John Kirby, woordvoerder Nationale Veiligheid, dat de Amerikaanse dominantie in de wereld onaanastbaar is. En iedereen weet, als je iets zó hard moet benadrukken, zijn de kansen klein dat het waar is. ■

HAARP

Albert van de Ven

De reeks van desastreuze aardbevingen die begin februari dit jaar Zuid-Turkije en Noord-Syrië troffen, in een gebied waar in minstens 700 jaar geen zware aardbevingen zijn gemeld, riep de vraag op of dit wel een natuurlijke oorzaak had, of misschien een strafexercitie is geweest tegen een NAVO-lid dat dwars ligt in de Amerikaanse plannen. De Turkse president Erdoğan heeft de Turkse geheime dienst (MIT) opdracht gegeven hier onderzoek naar te doen.

De verdenking gaat uit naar het HAARP programma. Het is niet de eerste keer dat bij een natuurramp verwezen wordt naar dit project. In 2010 legde de toenmalige president van Iran, Mahmoud Ahmadinejad, de schuld voor de overstromingen in Pakistan bij HAARP. In datzelfde jaar beschuldigde Hugo Chavez HAARP van het veroorzaken van aardbevingen in Chili en Haïti. En zo zijn er nog wel een paar extreme natuurrampen te bedenken die het vermoeden van opzet ondersteunen.

HAARP (High-frequency Active Auroral Research Program), is een hoge-energie radiofrequentie zender met 180 antennes, verdeeld over een oppervlakte van ongeveer veertien hectare, in Alaska, Gakona. Officieel is het een onderdeel van een onderzoeksprogramma naar de ionosfeer. Dit programma begon in 1990 en de bouw van het antennecomplex vond plaats in 1993 en werd gefinancierd door de US Airforce, US Navy en DARPA (Defence Advanced Research Projects Agency). Het doel was onderzoek te doen naar het gebruik van de ionosfeer voor verbeteren van radiocommunicatie en surveillance.

De ionosfeer is een elektrisch geladen laag rond onze planeet, die reikt vanaf zo'n vijftig tot duizend km boven het aardoppervlak. Samen met het aardmagnetisch veld beschermt het ons tegen de schadelijke componenten van zonnestraling. Zonder deze laag zou leven op aarde onmogelijk zijn. Ook maakt deze geïoniseerde laag wereldwijd radioverkeer mogelijk, doordat het de radiosignalen laat weerkaatsen tussen het aardoppervlak en de ionosfeer. Wetenschappers die actief betrokken zijn bij HAARP zeggen dat het een veilig project is en geen invloed heeft op de natuurlijke processen van onze planeet. In 2014 trok het leger zich terug uit het project en in 2015 werd het aan de University of Alaska Fairbanks overgedragen. Officieel wordt er nog maar weinig met deze installatie gedaan, maar

er bestaat gerechtvaardigde twijfel of het militaire apparaat HAARP helemaal heeft losgelaten.

In 1977 werd tijdens een algemene vergadering van de VN een internationaal verdrag, ENMOD geheten, goedgekeurd dat het gebruik van weermodificatie-technieken voor militair- of ander vijandig gebruik verbodt. Dat de VS dit verdrag niet al te serieus nam, blijkt uit een rapport dat in 1996 aan de US Airforce werd overhandigd, met de titel: *Weather as a Force Multiplier: Owning the Weather in 2025*. Dit door een aantal legerofficieren opgestelde rapport omschrijft een programma waarbij het militaire apparaat weerbeïnvloeding als wapen kan gaan gebruiken. In de inleiding staat (vrij vertaald): 'In 2025 kan de US Airforce het weer in bezit hebben door voordeel te halen uit ontwikkelende technieken en mee te werken aan het verder ontwikkelen van deze technieken om het bruikbaar te maken voor oorlogvoering'. Met geen woord wordt gerept over eventuele vredelievende mogelijkheden. HAARP wordt in dit document niet bij name genoemd, het manipuleren van de ionosfeer echter wel, en dat is precies wat HAARP doet. De mogelijkheid tot het opwekken van aardbevingen komt er niet in voor; het gaat hier om verschijnselen die zich in de atmosfeer op en boven het oppervlak van de aarde voordoen, zoals neerslag, overstromingen, droogtes, stormen, mist en wolken en andere kunstmatig opgewekte weersverschijnselen. In de Vietnam-oorlog is één van de in dit rapport beschreven technieken, 'cloud-seeding', grootschalig toegepast onder de code-naam 'Operation Popeye', om hiermee het moessonseizoen te verlengen. Dit is een relatief eenvoudige techniek, die met aangepaste vliegtuigen wordt uitgevoerd.

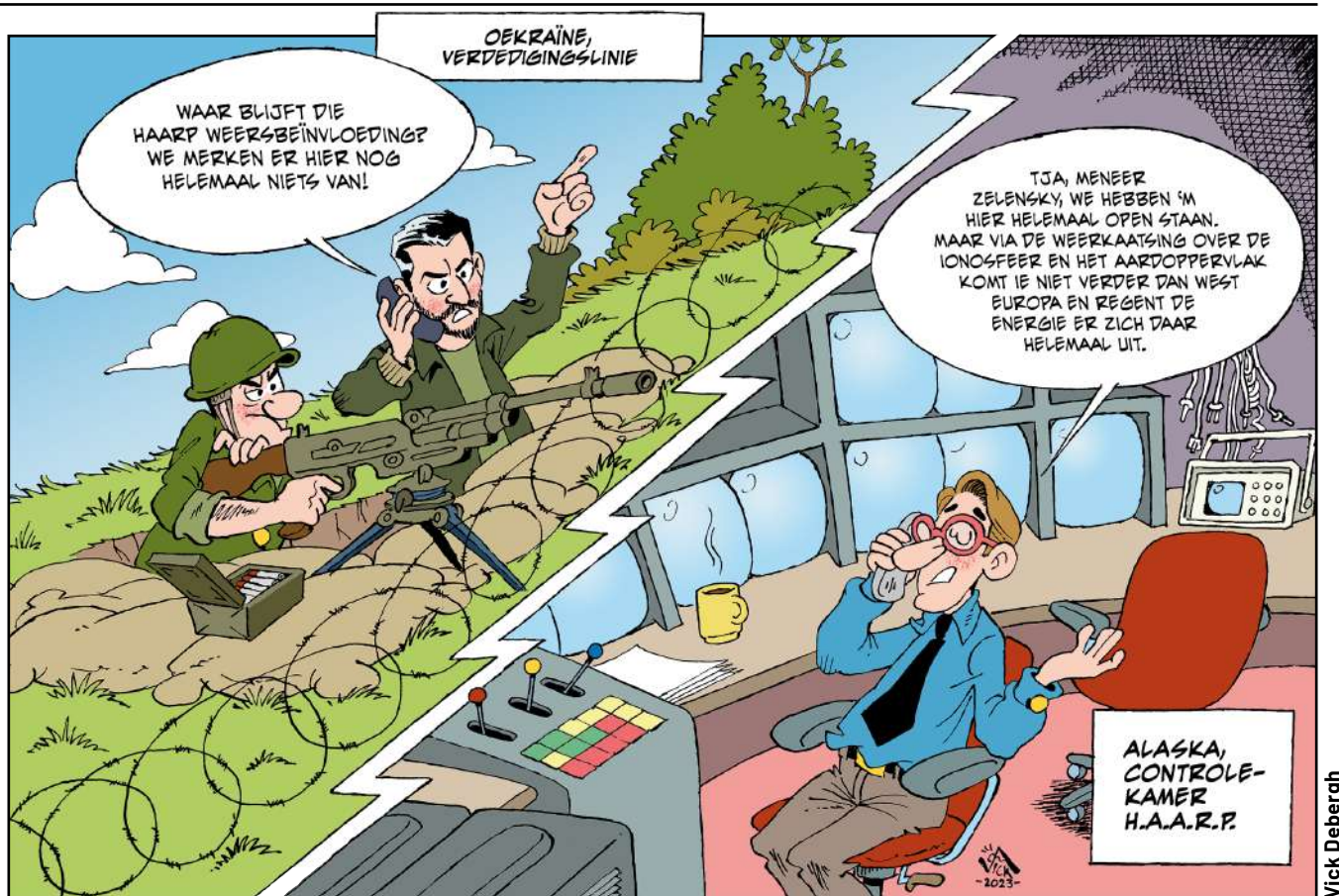
Waar de ontwikkeling van technisch vernuft voor beïnvloeding van het weer en de aardkorst naadloos bij aansluit, zijn twee andere documenten die rond die tijd het licht zagen: de 'Wolfowitz Doctrine' en 'PNAC' (*Project for a New American Century*) die handelen over het feit dat de VS de absolute alleenheerschappij over de hele planeet wil behouden, met uitleg over de middelen die daarvoor gehanteerd moeten worden. Dat de VS iets te maken heeft met de aardbevingen in Turkije en Syrië is dus niet uit de lucht gegrepen. Er bestaat geen enkele twijfel over het feit dat de VS zich intensief bezighoudt met onderzoek naar technieken waarmee zij eventuele concurrenten voor de wereldmacht de baas kunnen blijven.

De afgelopen jaren komen steeds meer feiten boven tafel waar de Amerikaanse geheime diensten en het 'Industrial Military Complex' zoal mee bezig zijn en waarbij zij geen enkele terughoudendheid betrachten wanneer besloten wordt zo'n tactiek in te zetten. Denk aan het opblazen van de Nord Stream gasleidingen. Ook over SARS-CoV-2 wordt steeds duidelijker dat dit een project is dat uit de koker van deze diensten afkomstig is, met medewerking van de Big Pharma-maffia onder leiding van Anthony Fauci. Over de hele wereld staan door de VS gefinancierde laboratoria waar wordt geëxperimenteerd met pathogenen bedoeld als oorlogswapen.

De onverantwoordelijkheid en meedogenloosheid van de Amerikaanse buitenlandpolitiek wordt onder andere beschreven in een vaak aangehaald boek: *'Bekentenissen van een Economische Huurmoordenaar'*, van John Perkins. Hij was een van de functionarissen die regeringen van landen waar voor de VS iets

Wat vertel ik mijn medemens?

- De VS bezit de technologie en apparatuur om natuurrampen te produceren
- Washington schendt internationale afspraken over natuurramp wapen verbod

Vick Debergh

te halen viel in de val moest lokken, om hen daarmee permanent van de VS afhankelijk te maken. Over een ander project vertelt de vriendin van Lee Harvey Oswald, Judyth Vary Baker, in een artikel in *De Groene Amsterdammer* van 12 juni 2003. Zij werd eind jaren vijftig als jonge studente door de CIA gerekruteerd om kankeronderzoek te gaan doen. Het bleek echter dat dit onderzoek het ontwikkelen en testen inhield van een kankerverwekkend pathogeen, een biowapen, waarmee Fidel Castro (en andere 'dwarsliggers') vermoord moest worden. Opmerkelijk is dat Hugo Chaves, die in 2013 aan de gevolgen van kanker overleed, zei dat dit het werk was van de VS.

Informatie over dergelijke onconventionele geavanceerde wapensystemen wordt logischerwijs op alle mogelijke manieren verborgen gehouden, waardoor het moeilijk is om geruchten, gedeeltelijke bekentenissen en anekdotische informatie naar waarde te schatten. Een aanwijzing dat met gebruik van elektromagnetische technieken invloed kan worden uitgeoefend op mechanische processen in de aardkorst is een experiment dat Nikola Tesla (1856-1943) in 1898 met een door hem uitgevonden 'Electro-Magnetic-Oscillator' (Tesla's 'Earthquake Machine') zou hebben uitgevoerd. Dit zou een lichte aardbeving in New York hebben veroorzaakt. Met dit in gedachte, is het zeker niet onwaarschijnlijk dat deze techniek in het geheim verder is ontwikkeld en inmiddels als wapen kan worden ingezet. Maar of HAARP in staat is om vanaf Alaska via de ionosfeer over een afstand van bijna negenduizend kilometer zoveel energie naar een gerichte plek in Turkije te sturen om daar diep in de aardkorst een aardbeving te veroorzaken, is onwaarschijnlijk. Net als radiogolven moet die energiebundel een aantal keren tussen de ionosfeer en het aardoppervlak weerkaatsen om die af-

stand te overbruggen, waarbij erg veel energie verloren gaat. Er zijn wel meerdere 'ionosphere research facilities' in de wereld. De dichtstbijzijnde locaties zijn in het VK.

Toch moet er ook rekening mee gehouden worden dat deze aardbevingen gewoon een natuurverschijnsel zijn. Dat in deze regio van Turkije nog nooit zulke zware bevingen zijn geregistreerd, wil niet zeggen dat ze er nooit zijn geweest of zouden kunnen voorkomen, er liggen in dit gebied tenslotte enkele tektonische breuklijnen. De geschiedenis van de planeet gaat veel verder terug dan wat wij via verschillende technieken kunnen terugzien. Een aanwijzing dat het toch om een natuurlijke aardbeving gaat, is dat de Nederlandse onderzoeker en seismoloog Frank Hoogerbeets deze aardbeving enkele dagen van tevoren heeft voorspeld.

Er wordt veel onderzoek gedaan naar de mogelijke duistere kanten van HAARP, maar vooralsnog komt daar niet veel concreets uit. Als HAARP werkelijk een operationeel wapen is, dan gaan de gedachten uit naar de mogelijke kans dat het zal worden toegepast in de oorlog die tussen de VS/NAVO en Rusland in Oekraïne wordt uitgevochten. Er zijn tijdens deze oorlog nu vier seizoenen verstreken en er zijn geen aanwijzingen dat er ongewone of extreme weersomstandigheden zijn geweest die invloed hebben gehad op het verloop van de gevechten. Vooralsnog sturen de VS en NAVO-landen naast vele dollars uitsluitend oudere wapensystemen naar Oekraïne, die niet veel uithalen tegen de Russische superioriteit. Het Westen gaat uiteindelijk vrijwel zeker deze oorlog verliezen, met desastreuze gevolgen voor de positie van de VS en haar vazallen in de wereld. ■

Volgende stap naar 'ministerie van Waarheid'

Jeroen van den Berg

Bij de uitvoering van Agenda 2030 is het bestrijden van 'desinformatie' een belangrijk speerpunt. Om de voorgeschreven werkelijkheid op een effectieve manier bij de bevolking geaccepteerd te krijgen, is het uitbannen van elk kritisch tegengeluid een vereiste. Omdat we in steeds hogere mate in een digitale wereld leven, willen de machthebbers ook hier de duimschroeven verder aandraaien. Recent werd uit Twitter-files bekend dat er vanuit de overheid en de geheime diensten nu al enorm veel beïnvloeding van en censuur op ons internetgebruik plaatsvindt. In de Verenigde Staten is in dit kader op 7 maart jl. in de Senaat een wetsvoorstel geïnitieerd om de surveillancemaatschappij naar een nog hoger plan te tillen. Het is voor Europa – en daarmee ook voor Nederland – altijd heel belangrijk geweest om de ontwikkelingen in de Verenigde Staten op de voet te volgen; meestal waaien deze al snel de Atlantische Oceaan over.

Het gaat in het genoemde wetsvoorstel om 'S. Bill 686', met als titel *Restricting the Emergence of Security Threats that Risk Information and Communications Technology Act* afgekort: de RESTRICT Act, oftewel de 'beperk wet'. In essentie komt het erop neer dat de Amerikaanse overheid het internetgebruik wil controleren, individuele vrijheden van mensen die online bezig zijn beperken, en zowel boetes als gevangenisstraffen kan uitdelen aan diegenen die zich niet houden aan de regels die in het voorstel zijn opgenomen. In de ingediende wetgeving zijn secties opgenomen waar gesproken wordt over boetes van maar liefst 1 miljoen dollar en 20 jaar gevangenisstraf. Het is feitelijk een frontale aanval op de vrijheid van meningsuiting.

Het *Department of Commerce* heeft volgens deze wet de macht om transacties en services van ICT-producten waarin vijandig gezinde landen een aandeel hebben – en daarmee een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid van de Verenigde Staten – te identificeren, af te schrikken, te verstoren, te voorkomen, te verbieden, te onderzoeken en er preventieve maatregelen tegen te nemen. Het *Department of Commerce* moet daarbij het Congres inlichten alvorens ze mogen overgaan tot actie. Het Congres kan de aangevraagde maatregelen eventueel afkeuren.

In de publieke ruimte heeft het wetsvoorstel de bijnaam 'het TikTok verbod' gekregen, maar dat is slechts een rookgordijn en afleiding. TikTok is een zeer populaire social media app en is eigendom van het Chinese bedrijf ByteDance. De TikTok app is meer dan 2 miljard keer gedownload en verzamelt de gewoontes en intenties van iedere gebruiker. Vervolgens wordt een psychologisch profiel gemaakt en hiermee wordt de verslavende werking van de app vergroot. De app is vele malen in opspraak geraakt en wordt voornamelijk door kinderen en tieners gebruikt. Regelgeving in China vereist dat gebruikersdata aan de Communistische Partij beschikbaar gesteld moeten worden. Dit is zeer tegen de zin van de Amerikaanse regering en de reden waarom de app al verboden is voor werknemers van de Amerikaanse overheid en verschillende universiteiten.

De RESTRICT Act geeft de gelegenheid om TikTok te verbieden in de VS, maar de wet reikt stukken verder en zal iedere burger raken. Het voorstel heeft de potentie om elk platform, product of dienst dat een connectie heeft met buitenlandse mogelijkheden die de VS als vijandig ziet, te kunnen onderzoeken en verbieden. De landen die momenteel hieronder vallen zijn China, Iran, Cuba, Rusland, Noord-Korea en Venezuela. Bij het laatste land staat nog een merkwaardig detail genoemd, namelijk 'onder het regime van Nicolás Maduro'. Een ander opmerkelijk detail staat in onderdeel 2 van sectie 4. Bepaalde acties die te maken hebben met onacceptabele risico's, moeten door de president zelf worden uitgevoerd en kunnen niet worden gedelegeerd. Dit is een indicatie van het gewicht van deze wet. De lijst met landen kan naar gelang de omstandigheden aangepast worden. Het wetsvoorstel voorziet er bovendien in om te kunnen handelen buiten de bestaande *Freedom of Information Act*. In sectie 15, deel 2, staat letterlijk opgenomen dat alle informatie die bij de federale overheid in het kader van deze wet wordt gemeld, uitgesloten is om met gebruik van die wet ter bevordering van transparantie wat dan ook te openbaren. Dit betekent dat als iemand slachtoffer wordt het heel moeilijk is om relevante informatie boven water te krijgen en vervolgens goede juridische ondersteuning voor te bereiden.

Het wetsvoorstel is ingediend door de senator van Virginia, Mark Walker. Verder zijn de co-sponsors van deze wet dertien Republikeinse senatoren, elf Democratische senatoren en één onafhankelijke. Zowel links als rechts van het politieke spectrum is dus bij deze wet betrokken. Beide partijen zijn er blijkbaar op gebrand om vrijheden van het volk af te nemen. De 'S. Bill 686' is niet het enige initiatief om TikTok te verbieden. Senator Josh Hawley probeerde via een spoedprocedure van de *International Emergency Economic Power Act* om transacties van het moederbedrijf van TikTok 'ByteDance' te blokkeren. Het initiatief werd tegengehouden door senator Rand Paul. Paul zei: "Ten eerste is de wet in tegenspraak met het eerste artikel van de grondwet, namelijk vrijheid van meningsuiting en ten tweede mag het Congres volgens de grondwet geen *Bills of Attainder* ten uitvoer brengen". Dit houdt in, dat een wetgevende macht geen wet mag aannemen die een partij zonder proces schuldig kan verklaren. Ook verkondigde Paul dat het verbieden van TikTok kan worden betwist, daar alle Big Tech bedrijven de gebruikersdata verzamelen.

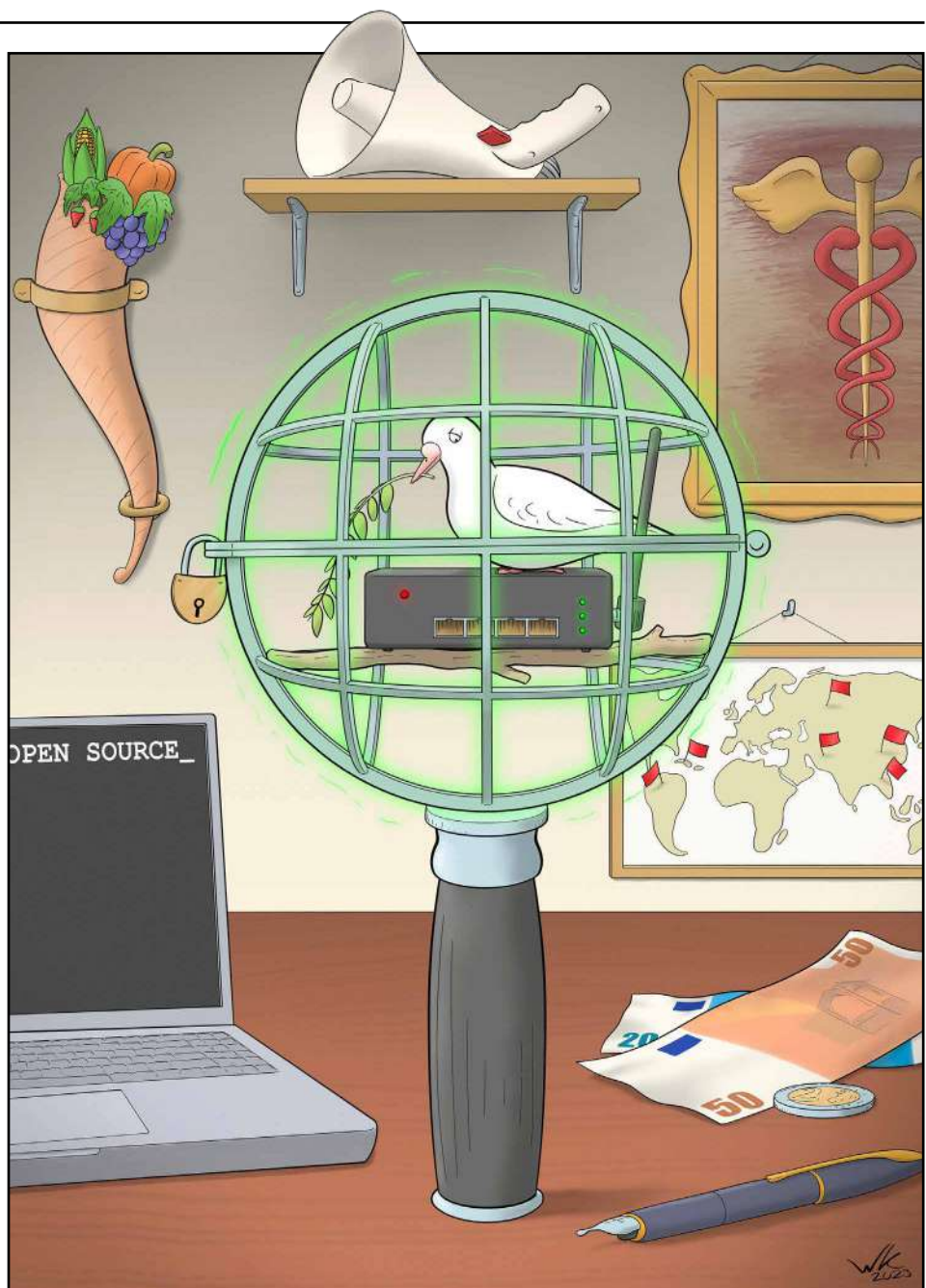
Belangrijk is om te doorzien dat het wetsvoorstel veel verder gaat dan alleen een aanval op TikTok, maar een aanval inhoudt

Wat vertel ik mijn medemens?

- Amerikaanse overheid wil internet gebruik drastisch controleren en censureren

op iedere internetgebruiker, of het nu via een mobiel, draadloos, privé of publiek netwerk is. In de alternatieve media wordt er momenteel veel gesproken over de gebruikers van een Virtual Private Network (VPN) en de impact van de wet hierop. Een VPN zorgt voor een beveiligde verbinding tussen de gebruiker en het internet. Via VPN wordt het dataverkeer door een versleutelde virtuele tunnel geleid. Dit verbergt het IP-adres, waardoor de locatie ervan onzichtbaar is. Om deze redenen wordt een VPN veelal gebruikt om privacy te waarborgen, en om sites te kunnen bezoeken die door de gebruikte internetprovider geweerd worden. Volgens een artikel in Newsweek hoeven VPN gebruikers zich geen zorgen te maken. De wet zou meer bedoeld zijn om bedrijven als het Russische Kaspersky, Huawei en ByteDance aan te pakken. Het zou dan gaan om sabotage of ondermijning van communicatietechnologie die een effect heeft op de infrastructuur van de VS, of bijvoorbeeld de uitslag van een federale verkiezing zouden kunnen veranderen, zo vertelt de persvoorlichter.

Op kritische mediaplatforms wordt het wetsvoorstel gezien als Patriot Act 2.0. De Patriot Act werd in 2001 na de aanslagen van 9/11 razendsnel geïntroduceerd. Dat zorgde ervoor dat de overheid telefoongesprekken, e-mails, bankinformatie en internetverkeer kon nagaan. De nieuwe 'S. Bill 686' gaat echter nog een stap verder. Het geeft de mogelijkheid om de *Secretary of Commerce*, zonder notificatie, de macht te geven transacties en berichten van personen in de VS te monitoren, en te verbieden indien deze een bedreiging zouden vormen. Alle software, hardware en andere ICT producten en diensten die te maken hebben met (tele)communicatie waarbij het aantal gebruikers meer dan 1 miljoen is, of het aantal verkochte units meer dan 1 miljoen is, kunnen nu door de overheid bekeken, aangeklaagd en in beslag worden genomen. Ook wanneer het bijvoorbeeld gaat om beveiligingssystemen in je huis, een slimme deurbel of een drone. Enorm veel componenten in hardware en software zijn van Chinese makelij, of worden in China geassembleerd. In potentie kan vrijwel ieder product daarmee dus als een gevaar worden gezien.

Wilfred Klap

De opsomming in sectie 5 van de ICT-onderdelen lijkt uitputtend; ze noemen o.a. netwerken, cloud onderdelen, data storage, content systemen, betaalsystemen, artificial intelligence, machine learning, sensors, onbemande voertuigen, kwantum technologie, games, robots en als klap op de vuurpijl ook nog synthetische biologie, biotechnologie en computergestuurde biologie. Dit zou betekenen dat wanneer de transhumanistische agenda verder doorzet, de mens zelf onderdeel kan worden van wat met deze wet onder controle komt te staan.

Het voorstel is vanwege de enorm brede scope en de vage bewoordingen een Trojaans paard dat een vrijbrief verbergt voor massasurveillance en censuur. De overheid heeft hiermee een troef in handen om de volgende stap te zetten naar het 'ministerie van Waarheid', zoals George Orwell beschreef in zijn boek 1984. Het wordt in elk geval op deze manier vele malen moeilijker gemaakt om kritische en/of alternatieve informatie naar buiten te brengen. ■

Systematische seksualisering van schoolkinderen op de basisschool

Annechien van Blom

In Nederland is commotie ontstaan naar aanleiding van de 'Week van de Lentekriebels', een jaarlijks terugkerende projectweek over seksualiteit, die midden maart plaatsvond. Dit moet in een ander licht worden gezien dan de seksuele voorlichting op scholen waarover eerdere generaties ouders discussieerden. Het is een onderdeel van het 'duurzame doelstellingen' complex dat door supranationale instellingen aan het Westen wordt opgedrongen, waarbij de nadruk ligt op afwijkend seksueel gedrag, dat niet alleen getolereerd moet worden, maar zelfs mag worden bevorderd. Het transgender-aspect ontvangt veel nadruk in de discussie die verplicht over 'seksuele vorming' en 'seksuele diversiteit' op scholen wordt gevoerd, waarbij kinderen wordt wijsgemaakt dat sekse een keuze is, en dat zij ervoor kunnen kiezen om van geslacht te veranderen wanneer zij denken in een verkeerd lichaam te zijn geboren.

Bijna de helft van alle basisscholen door heel Nederland, zo'n 3000 in aantal, namen dit jaar deel aan de 'Lentekriebel Week'. Kinderen van 5 tot 12 jaar oud werden een week lang onderworpen aan indoctrinatie over het onderwerp seks en sekse. Vanwege het expliciete lesmateriaal, waaronder bijvoorbeeld het '3D clitoris-lespakket' en een filmpje met gesprekken waarbij ouders hun jonge kind heel persoonlijke vragen stellen over seksualiteit, met onderwerpen als: 'wensen-grenzen' en 'wat vind ik fijn'. Op sociale media kwamen daarover heel veel reacties los van verontruste ouders. Aansluitend werden er over de vertoonde film en andere lesmaterialen Kamervragen gesteld door Thierry Baudet van Forum voor Democratie.

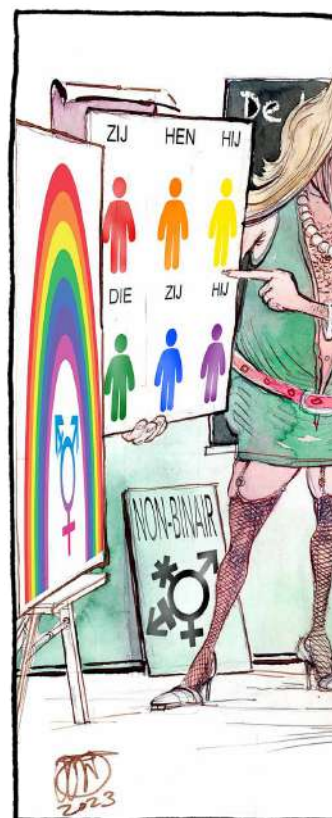
De Rutgers Stichting speelt een sleutelrol bij het samenstellen van dit omstreden curriculum. Deze stichting is vernoemd naar Jan Rutgers (1850-1924). Deze man was arts, neomalthusiaan (een ideologie die streeft naar geboortebeperving als middel tot oplossing van sociale en economische wantoestanden), anarchist, voorstander van vegetarisme, rasverbetering, sterilisatie van 'minderwaardigen' en eugenetica. Op de site van deze stichting staat een boekenlijst met zg. aanraders voor kinderen en informatie ter bevordering van gender- en seksuele diversi-

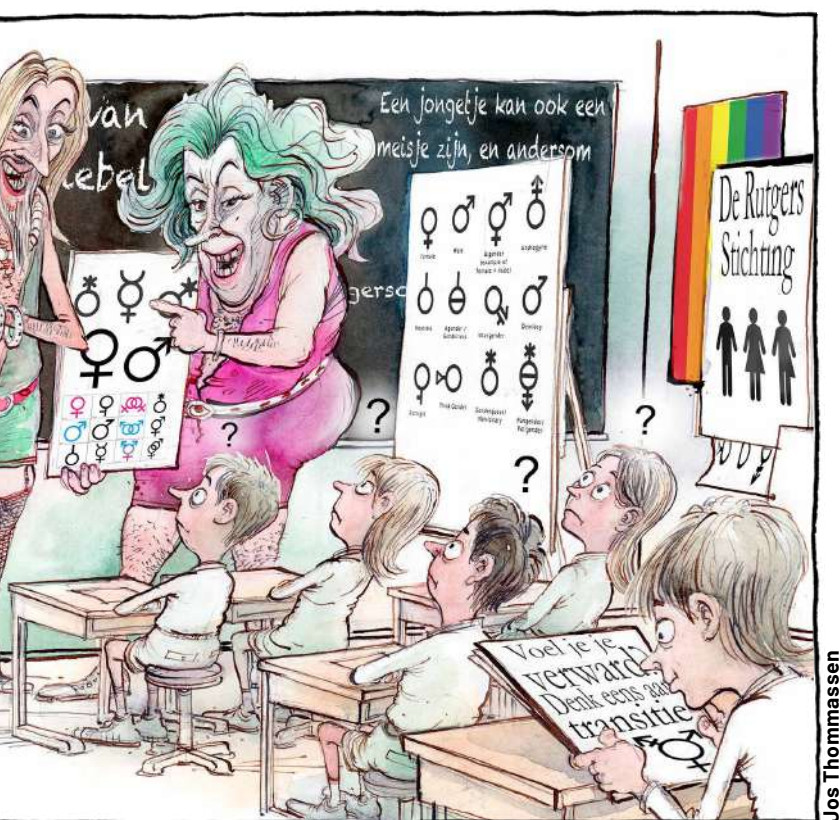
teit in het onderwijs. Dan is er nog de Gendi website, een initiatief van Stichting School & Veiligheid ondersteund door het ministerie van OCW, waarop de Week van de Lentekriebels wordt aangeprezen als: "De vrolijkste projectweek voor basisscholen over weerbaarheid, relaties en seksualiteit". Hier wordt alleen lesmateriaal aangeboden bedoeld om kinderen richting de transgenderagenda te sturen, zoals bijvoorbeeld het prentenboek *Het lammetje dat een varken is*, van Pim Lammers & Milja Praagman, geschikt bevonden voor kinderen vanaf 3 jaar, of de film *Jordi in Transitland*. 'George' is een leesboek voor kinderen vanaf 9 jaar, om een 'inkijkje te krijgen in het gevoelsleven van een transgender persoon'.

De boeken lijken op het eerste gezicht te kunnen worden verdedigd als onschuldige prentenboekjes ter bevordering van het respectvol omgaan met seksueel andersgeaarden, maar in werkelijkheid 'groomen' de boekjes kinderen richting transgender en het verleggen van hun seksuele grenzen. Op veel te jonge leeftijd worden zij geconfronteerd met zaken die niet passen bij hun leeftijd en ontwikkelingsfase. Met holle clichés wordt de boodschap van de duurzame doelstellingen als een mantra herhaald, met de bedoeling dat veel kinderen – en hun ouders – er zelf in zullen gaan geloven. Weinig leerkrachten die aan deze campagne meedoen schijnen te beseffen dat een kind voorhouden dat de mogelijkheid bestaat om van geslacht te veranderen, en dat zo iets heel normaal is, in een vorige generatie zou worden beschouwd als geestesziek en schadelijk.

Net als in vele andere westerse landen is er in Nederland geen ontkomen aan de zeventien Duurzame Doelstellingen van de VN en het WEF. Het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT, of Tropenmuseum) is sinds 2017 in bezit genomen door de Nederlandse vertegenwoordigers van deze campagne. Het KIT kan hiermee als machtsbolwerk in Nederland worden gezien, met koningin Maxima als beschermvrouwe. Het koloniale verleden is uit het statige gebouw verbannen en heeft plaatsgemaakt voor de 'woke' diversiteitsagenda – in samenwerking met de Bill & Melinda Gates Foundation, de WHO, de ngo's van de Open Society en het WEF – die de ministeries van Nederland aanstuurt. De indrukwekkende bibliotheek werd weggegeven aan organisaties in binnen- en buitenland, en aan enkele particulieren.

In 2017 verplichtte de Europese Commissie het Nederlandse onderwijs via de Stichting Leerplan Ontwikkeling, het nationaal expertisecentrum leerplanontwikkeling onder verantwoordelijkheid van het ministerie van OCW, nieuw lesmateriaal, Burgerschap geheten, in het onderwijs curriculum op te nemen. Het gaat hier niet om maatschappijleer, zoals dat in voorgaande

Jos Thommassen

‘homofob’ en ‘transfob’ de mond wordt gesnoerd.

De Rutgers Stichting is één van de uitvoerende organisaties van SDG Nederland, de Nederlandse tak van de Duurzame Doelstellingen van de VN. Daarvoor vervulde het een grote rol in seksuele consultatiebureaus als de NVSH en de abortusbeweging. In 1967 werd het NISSO (Nederlands Instituut voor Sociaal Seksuologisch Onderzoek) opgericht, dat fuseerde met de World Population Foundation, in 1987 in Nederland opgericht, met als doel het terugdringen van hoge geboortecijfers. De drie organisaties zijn opgegaan in de huidige Rutgers Stichting. In 2009 kwam de Stichting negatief in het nieuws vanwege haar pedofiele Praatgroep Jon, een groep die werd gebruikt als platform voor pedofielen.

Naast de Rutgers Stichting zijn er veel organisaties die zich bezighouden met de verschillende onderdelen van de transgender agenda, zoals School & Veiligheid, de GGD, Gezonde School, de Gemeentes, TNN (Transgender Netwerk Nederland) maar ook Transgender info en Trans in Beeld. Al deze organisaties zijn onderdeel van het enorme machtsbolwerk van globalistische ngo's en SDG Nederland.

decennia op scholen werd onderwezen. ‘Burgerschap’ funktioneert als een containerbegrip waarin onderwerpen verstopt zitten die de overheid op een onopvallende manier, als een vorm van staatsdidactiek, het onderwijs in wil krijgen. Binnen het vak Burgerschap wordt naast de oorlog in Oekraïne, Black Lives Matter, en ‘woke diversiteit’ ook gendergelijkheid en daarmee het onderwerp transgender in het curriculum opgenomen, om zo de jeugd te indoctrineren met de genderagenda.

Transgenderbevordering heeft haast. De aanlooperperiode wordt korter en het aantal gesprekken met psychologen en psychiaters vermindert. Al snel krijgen kinderen die menen transgender te zijn en in transitie willen gaan hormoonkuren toegediend. Artsen voeren de druk nog meer op door aan te geven dat het beste zo snel mogelijk met die kuur kan worden begonnen, opdat het kind de puberteit kan doormaken in het nieuwe lichaam. Er wordt in geen enkel lespakket of lesje Burgerschap gerept over de negatieve gevolgen van zo'n transitie, terwijl transgenders – vooral in de Verenigde Staten – in steeds grotere getale roepen dat men ermee moet stoppen. Veel transgenders krijgen spijt, en het percentage van zelfdoding in deze categorie ligt vele malen hoger dan bij de rest van de bevolking.

Wat voor de meeste geestdriftige deelnemers aan deze massale campagne verborgen lijkt te zijn gebleven, is dat erachter een kolossaal apparaat huist van voornamelijk in de Verenigde Staten gevestigde schatrijke ngo's, die miljoenen kunnen besteden aan de promotie van het transgenderisme – dat tot onomkeerbare farmaceutische en chirurgische ingrepen noodzaakt, en de persoon die deze transitie heeft ondergaan levenslang afhankelijk maakt van medische maatregelen. Open discussie daarover wordt ernstig bemoeilijkt door het feit dat wanneer iemand een serieus kritisch gesprek aan wil gaan over het onderwerp transgender of transitie hij of zij direct met woorden als

De grote farmaceutische industrie in Amerika vaart wel bij de organisaties die de gender-agenda in het onderwijs uitvoeren. Maar in de VS is een reactie ertegen sterk gegroeid en staan steeds meer transgenders op die publiekelijk hun spijt betuigen over hun transitie, en die de noodklok luiden over de gevaren ervan.

Genderdysforie die ervaren kan worden bij mensen die denken in het verkeerde lichaam te zitten, kan volgens dr. Joost à Campo, praktijkhoogleraar Transforensische Psychiatrie aan de Universiteit van Maastricht, veroorzaakt worden door comorbiditeit waarin autisme en psychose een rol spelen. Na transitie blijft genderdysforie daarom nog vaak bestaan en leidt tot depressie, zelfmoordpogingen en zelfdoding.

De transgenderbeweging heeft een ontwrichtend effect op de samenleving, met vaak blijkbaar afdwingbare eisen aan ouders om het fictieve geslacht van een kind dat de transitie wil ondergaan serieus te nemen. Het past geheel bij het scala van veronderstelde onderdrukking en miskenning dat opgeëist wordt door andere categorieën van mensen die een slachtofferrol in de maatschappij vervullen. Het sluit ook naadloos aan op andere ontwikkelingen binnen de Grote Herstart agenda die gericht zijn op ontmenselijking van de mens.

In de VS wordt zichtbaar dat ook de agressie toeneemt in de transgendergemeenschap. Zo zijn er steeds meer transgenders die op sociale media bewapende foto's van zichzelf posten. Zij hebben het vooral gemunt op de meer Christelijk georiënteerde mens als vermeende oorzaak van transfobie. Onlangs heeft een transgenderenvrouw (voorheen man) uit boosheid hierover drie kinderen en drie volwassenen vermoord in een schietpartij. Als reactie hierop wil men de rechten van transgenders nog meer veiligstellen. Over het gevaar voor de samenleving wordt met geen woord gerept. ■

Het eigen huis in tijden van transitie (1)

We leven in tijden van crises en transitie, waaronder de 'klimaatcrisis', woningcrisis en energietransitie. Onder het mom van het klimaat redden worden woningen op termijn afgesloten van het aardgas. Daarnaast is een minder zichtbare transitie gaande en wel in ons huidige belastingstelsel, namelijk de overheveling van het eigen huis van box 1 naar box 3. Met deze boxen heeft vrijwel elke huiseigenaar te maken en de transitie van het eigen huis zal naar verwachting een grote financiële impact hebben. In een reeks van drie artikelen wil ik de energie- en box 3 transitie belichten, te beginnen met de laatste. In het tweede artikel komt de energietransitie aan bod en tenslotte analyseer ik de gevolgen van de maatregelen door ze in een groter verband te plaatsen, trends te onderscheiden en een doorkijkje te geven naar de toekomst.

Tjeu Lemmens

Belastingdiensten in vrijwel alle landen beschouwen het eigen huis als een vermogensbestanddeel met een economische waarde. Onroerend goed is ideaal voor het innen van belastingen, omdat het moeilijk te verdonkeremanen is en huiseigenaren zijn daarmee een gemakkelijke prooi voor overheden die hun begroting rond willen krijgen. In Nederland werd in 2001 een herziening van het belastingstelsel ingevoerd, waarbij drie groepen – boxen – worden onderscheiden. De fundamenteën van dit stelsel zijn tot nu toe ongewijzigd gebleven, hoewel veel details ingrijpend zijn veranderd, zoals belastingpercentages. Voor mensen in loondienst, kleine zelfstandigen en gepensioneerden zijn vooral box 1 (inkomen) en box 3 (vermogen) van belang. Om de uit 1893 daterende hypotheekrenteaftrek een plek te geven in het stelsel van 2001, werd gekozen voor een kunstgreep waarbij het eigen huis in box 1 – inkomen – belandde. Dat betekent echter niet dat het vermogen dat de waarde van het huis in het economische verkeer vertegenwoordigt, buiten beeld raakte bij de fiscus. Want de economische waarde wordt indirect op twee manieren belast. Ten eerste door het huurwaardeforfeit dat bij het inkomen moet worden opgeteld. Forfait betekent dat het een door de belastingdienst verzonden waarde betreft, die weinig of niets met de werkelijkheid te maken heeft.

Ten tweede via de OZB (Onroerend Zaak Belasting), een gemeentelijke belasting. De hoogte van beide heffingen is afhankelijk van de WOZ-waarde (Waardering Onroerende Zaken), die op haar beurt afgeleid is van de prijzen die recentelijk betaald zijn voor soortgelijke woningen. Van het begin af aan stuitte dit stelsel op bezwaren, omdat het onnodig ingewikkeld is. Daarnaast is de huurwaarde door de progressieve belastingheffing op inkomen niet alleen afhankelijk van de economische waarde, maar ook van het inkomen van de eigenaar. Deze belastingtechnische onzuiverheid werd vergoelijkt vanuit de redenering dat ook het voordeel van hypotheekrenteaftrek inkomensafhankelijk is. Dat was aanvankelijk ook zo, maar in 2014 werd begonnen met de afbouw van de aftrek, waardoor na 30 jaar het aftrekpercentage voor iedereen hetzelfde zou zijn.

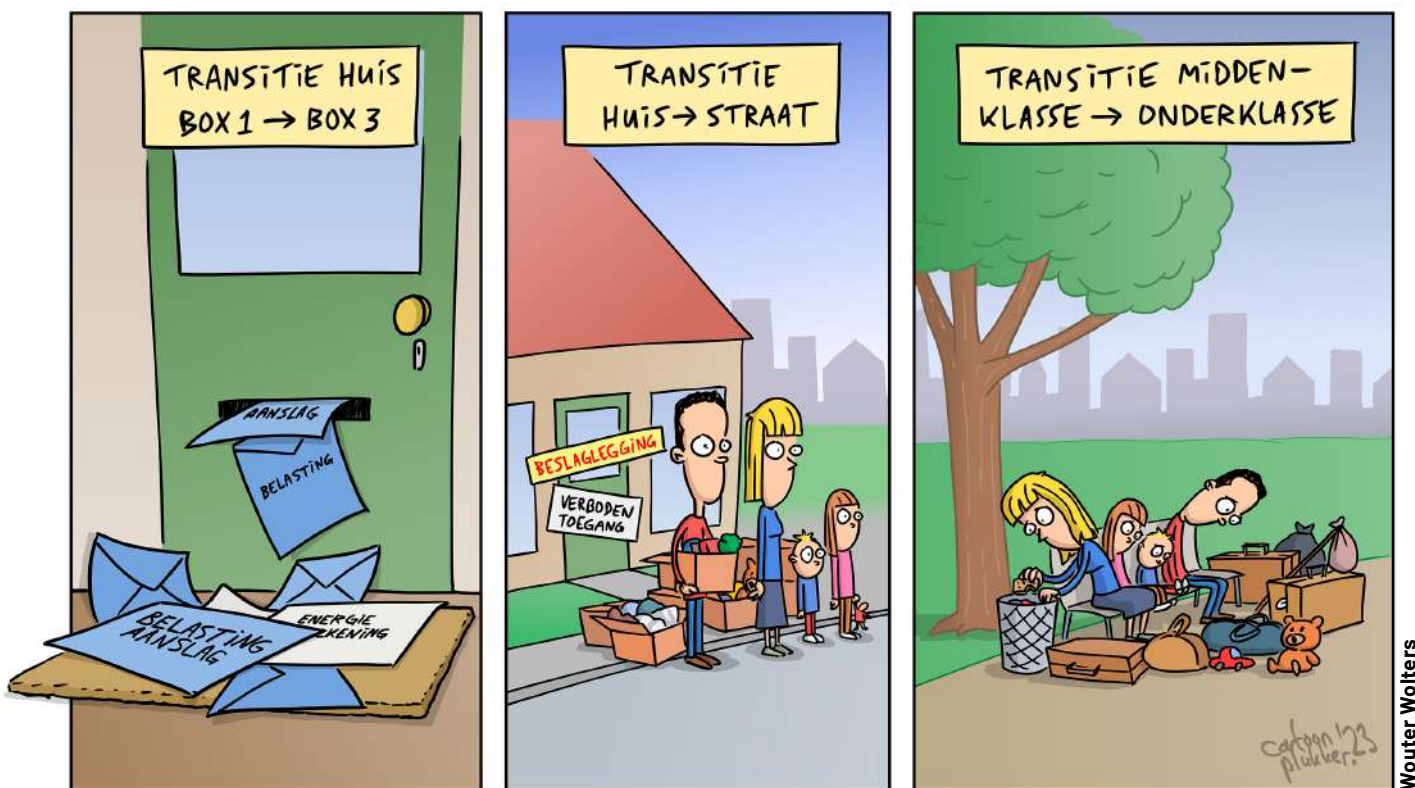
Eerst gebeurde deze afbouw in kleine stapjes, maar dat werd plotsklaps in 2020 versneld waardoor al per 2023 de belasting-

aftrek onafhankelijk is van de hoogte van het inkomen. Ook aan de huurwaarde is voortdurend geknutseld. Om het aflossen van hypotheekrenteaftrek aan te moedigen werd in 2005 bepaald dat de huurwaarde kwam te vervallen voor eigenaren met geen of een geringe hypotheek. De regeling was te ongunstig voor de schatkist, zodat dit vanaf 2019 in stapjes wordt afgebouwd.

In 2015 stelde het Centraal Planbureau voor om het eigen huis te plaatsen in box 3. In 2021 blies De Nederlandse Bank (DNB) dit plan nieuw leven in met als kernpunten dat de overwaarde wordt belast, terwijl de hypotheekrenteaftrek en eigenwoningforfait vervallen, waarbij invoering geleidelijk binnen een termijn van 20 jaar dient te gebeuren om schokken in woonlasten te vermijden. Deze transitie is volgens DNB nodig wegens een oververhitte woningmarkt met hoge en snel stijgende prijzen, waardoor starters veel moeten lenen om een huis te bemachtigen, wat hen financieel kwetsbaar maakt. Ook bevat het voorstel een ideologische- of zo men wil jaloeziecomponent; door de hypotheekrenteaftrek hebben eigenaren een oneerlijk belastingvoordeel ten opzichte van huurders.

Om de gevolgen van de overheveling naar box 3 te doorgronden is het nodig om de systematiek van de belastingheffing in box 3 nader te belichten. Die is gebaseerd op forfaitaire – dus verzonden – rendementen, waarbij twee groepen worden onderscheiden: (1) banktegoeden, zoals spaargeld en (2) overige bezittingen, zoals aandelen, obligaties en onroerend goed dat niet het hoofdverblijf is. Daarnaast is er een derde categorie: schulden. Voor de drie groepen gelden verschillende (negatieve) rendementspercentages. Het percentage voor spaargelden is sterk gerelateerd aan de rente die de grootbanken vergoeden; thans ligt die rond een half procent. Voor overige bezittingen ligt het belastingpercentage vijftien keer hoger! Voor schulden geldt uiteraard een negatief rendement, dat voor 2023 is vastgesteld op 2,57%. Over de som van de rendementen in de drie categorieën wordt 32% belasting geheven. Concreet betekent dit dat over de waarde van overige bezittingen, eventueel verminderd met vrijstellingen, twee procent belasting moet worden betaald.

Bij de transitie naar box 3 kan de fiscus in hoofdlijnen twee scenario's volgen. De eerste lijn is dat men de huidige tweedeling

Wouter Wolters

in spaargelden en overige bezittingen – zoals hierboven beschreven – uitbreidt met een derde categorie: het eigen huis, en hiervoor een aparte heffingssystematiek ontwikkelt. Daarbij hoort het verschil tussen de WOZ-waarde en de hypotheekschuld – overwaarde – tot het vermogen. Dit is het DNB-voorstel. Een eerlijk belastingpercentage zou zijn wanneer de lasten in het oude en nieuwe stelsel ongeveer gelijk blijven. Een tweede scenario, dat veel ongunstiger uitpakt voor huiseigenaren, is dat de fiscus het eigen huis, net als een tweede huis, onderbrengt in de categorie overige bezittingen, met het daarvoor geldende heffingspercentage. Over de WOZ-waarde wordt daarbij gerekend met een hoog fictief rendement, terwijl de hypotheekschuld tegen een veel lager percentage mag worden aftrokken. Als je een hypotheekvrije eigen woning hebt met een WOZ-waarde van 400.000 euro, dan betaal je in dit tweede scenario jaarlijks het exorbitant hoge bedrag van 8000 euro aan belasting over het eigen huis, dat is bijna 2% van de WOZ-waarde. Rust op dit huis een hypotheekschuld van 300.000 euro, dan zal de fiscus nog steeds het hoge bedrag opeisen van ruim 5500 euro. Dit scenario maakt een behoorlijke kans, want de overheid kiest altijd voor de oplossing die het voordeligst voor haar uitpakt, hoewel vaak overgoten met een ideologisch sausje. Deze box 3 belasting op het eigen huis komt bovenop de geleidelijke afbouw van de hypotheekrenteaftrek in het DNB-plan.

Veel mensen met een hypotheek hebben deze gecombineerd met het inleggen van een maandelijks bedrag in een kapitaalverzekering, de zogenaamde spaar- of beleggingshypotheek; bij de eerste wordt de premie gespaard en bij de tweede met meer risico ingelegd in een beleggingsfonds. Het vermogen in de kapitaalverzekering wordt na het verstrijken van de looptijd, meestal 30 jaar, gebruikt om de hypotheekschuld in één keer af te lossen. Dit vermogen is gedurende de hele looptijd onbelast.

In hoeverre dit zo blijft in de transitie naar box 3 is onduidelijk.

De afgelopen 25 jaar is er heel wat geknutseld aan de fiscale aspecten van het eigen huis, niet alleen door de fiscus, maar ook door een horde van hypotheekadviseurs. Dat het eigen huis naar box 3 wordt verplaatst, is vrijwel zeker. Wanneer dat gebeurt en hoe het nieuwe stelsel eruitziet, is nog onbekend. Wel zullen in het nieuwe stelsel behoorlijk wat knoppen gemonteerd worden waaraan naar believen kan worden gedraaid om belastingopbrengsten te optimaliseren. Dat is reden voor groot wantrouwen, want hoe meer knoppen, hoe meer duim-schroeven er zijn die knellend kunnen worden aangedraaid. In tijden van complexe, ondoorzichtige transitie dienen zich altijd als 'adviseur' vermomde charlatans aan, die eerst angst aanwakkeren om vervolgens een oplossing te bieden, waaronder een zo hoog mogelijke hypotheekschuld, om belastingen laag te houden. De adviseur en de bank zullen daarbij de lachende derde zijn. Want nog altijd geldt dat de beste hypotheek *geen* hypotheek is, een enkele uitzondering daargelaten. Daarbij is het goed om het DNB-plan in gedachten te houden om de hypotheekrenteaftrek binnen een termijn van 20 jaar af te bouwen naar nul procent.

De box 3 transitie in samenhang met de energietransitie zal grote financiële gevolgen hebben voor huiseigenaren. De overheid mag burgers daarom niet in het ongewisse laten, maar moet tijdig communiceren wat een nieuw stelsel inhoudt. Tijdige en inhoudelijk juiste communicatie naar burgers is de essentie van goed bestuur. In het derde artikel van deze reeks zal ik alle bommetjes onder het eigen huis in samenhang met de klimaat-, stikstof- en andere kunstmatig gecreëerde crises bekijken. Hierbij komt ook het instrument van onteigening aan de orde, dat de overheid kan inzetten wanneer heffingen op het eigen huis onbetaalbaar hoog worden. ■

Het Landbouwakkoord als stervensbegeleiding

Diana Saaman

De notities die boerenorganisaties momenteel schrijven als input voor een Landbouwakkoord staan bol van natuur- en klimaatdoelen en allerlei maatregelen om die doelen te realiseren. Termen als 'biobased telen' en 'eiwittransitie' staan in hoofdletters. Let wel, deze hersenspinsels komen uit de toetsenborden van de boeren zelf. Het ultieme bewijs dat de soundbite van het kabinet-Rutte is overgenomen. De natuur is stervende en het klimaat holt achteruit door onder meer agrarische activiteiten. Transitie is het toverwoord en daar heeft de overheid veel geld voor over.

Maar liefst € 25 miljard is de komende jaren beschikbaar om de landbouw om te vormen tot een gereduceerde en CO₂- en stikstofvrije bedrijfstak. Zeker nabij natuurgebieden moet het radicaal anders. Ideeën, wensen en plannen zijn de afgelopen zes weken bedacht door landbouwclubs aan de sectortafels. Dat is de uitgestoken hand van Piet Adema, minister van Landbouw, onder het mom van samen aan een perspectief bouwen. Of al de ideeën uit de landbouw worden gehonoreerd door de welwillend ogende minister is nog onduidelijk. Daar laat hij zich niet over uit. Eind april laat hij een conceptversie van een akkoord zien. De miljoenen druipen uit de boerennotities, want plannen en allerlei innovaties kosten geld en dat is er volop. Liefde maakt blind. Geld blijktbaar ook. Het smeermiddel werkt. Van actievoeren of protesteren is geen sprake meer, terwijl er feitelijk niets veranderd is sinds de Stikstofwet en onteigeningsplannen vorig jaar hun intrede deden.

Opvallend is wel dat sinds de verkiezingsuitslag van de Provinciale Staten waar de BoerBurgerBeweging (BBB) een monsterzege behaalde, het proces van een Landbouwakkoord niet direct een gevaar voor Landbouwminister Adema heeft opgeleverd. Terwijl eenieder op zijn vingers kan natellen dat een dergelijk akkoord een soort wurgconstructie is om de agrarische sector onder de waan van klimaatdoelen de das om te doen. De BBB is muisstil. Het enige waar de partij over blijft vallen is het jaartal. Zij wil de landbouw meer tijd geven, dus in plaats van 2030 moet het 2035 worden als deadline voor de doelen. Dat is schrijnend, want impliciet is dat een jawoord tegen de reductie van het aantal boeren. Dat is het bekrachtigen van de aantijgingen aan het adres van boeren dat zij zorgen voor achteruitgang

van de natuur en het klimaat. Op de keper beschouwd is de inzet van de BBB om het reduceren van de landbouw, zeg maar stervensbegeleiding, vijf jaar langer op te rekken.

Het kabinet zal zich gelukkig prijzen en het zweet van het voorhoofd vegen dat de BBB het proces van een Landbouwakkoord niet verstoort en dat de boeren gewillig aan de sectortafels plannen schrijven. Een regime met dictatoriale trekken laat natuurlijk niets aan het toeval over. Premier Rutte en stikstofminister Van der Wal reageerden op een theatrale manier geschokt in de reguliere media op een plotselinge brief uit Brussel van Eurocommissaris voor Milieu Virginijus Sinkevicius met de boodschap niet te treuzelen met het stikstofbeleid. In wezen waren de bewindslieden Rutte en Van der Wal dolblij met dit schrijven uit Brussel. En wat een timing. Precies na de verkiezingen. Een wapen achter de hand mocht de BBB lastig gaan doen en toch voor boeren op gaan komen.

De EU-brief is een steun in de rug van het kabinet en een stok achter de deur voor het bereiken van een Landbouwakkoord. Dat de brief allesbehalve toeval is, wordt nog eens bevestigd doordat de EU zich tot op heden helemaal niet met ons stikstofdossier bemoeit heeft. Het is een nationale aangelegenheid. De natuurorganisatie MOB (Mobilisation for the Environment) heeft het stikstofthema via de Raad van State aanhangig gemaakt en de zaak gewonnen omdat het vergunningensysteem volgens MOB niet deugde. De Raad van State rept in haar uitspraak nergens over een stikstofcrisis. Ons eigen nationale kabinet, en niet Brussel, heeft stikstof als crisis verzonnen en uitgeroepen.

Niet heel de brief uit Brussel is openbaar, maar de inhoud komt er op neer dat de Eurocommissaris op korte termijn resultaten wil zien van de maatregelen die het kabinet gaat nemen. Hij wijst erop dat Nederland de afspraken moet nakomen over de vermindering van de stikstofuitstoot tot 2030. De kritische depositiewaarde, dat is de maximale stikstofneerslag die een natuurgebied aankan, mag in geen enkel Natura 2000-gebied worden overschreden, schrijft hij. De natuurgebieden moeten volledig herstellen. Hij zegt verder dat de uitkoopregelingen voor boeren er niet toe mogen leiden dat aan de ene kant stikstofuitstoot wordt verminderd, terwijl aan de andere kant door het geven van nieuwe vergunningen, de uitstoot juist weer toeneemt. Het is niet duidelijk of hij daarbij doelt op de PAS-melders, de boeren die buiten hun schuld nog geen vergunning hebben.

En dat laatste is een klap in het gezicht van zeker 3.500 boeren die zitten te wachten op een vergunning. Zij raakten hun vergunning (PAS-melding) kwijt door de uitspraak van de Raad van State in mei 2019. Deze uitspraak was het startschot van de stikstofcrisis die over ons land werd uitgeroepen.

De meeste landbouworganisaties hebben in januari 2023 gesteld dat zij geen Landbouwakkoord ondertekenen als de 3.500 collega-boeren geen vergunning krijgen. Het is angst-aanjagend stil rondom deze eis die bij aanvang van de onderhandelingen over een mogelijk akkoord werd uitgesproken. Dat is zorgelijk. Wanneer burgers en boeren in de ban raken van angst en propaganda, dan brengt dit een soort gif in de hoofden tewegg en gaan solidariteit, medemenselijkheid, cohesie en gezond boerenverstand teloor. ■

Wetenschapsvrije geneeskunde

Bert Egberts

De term wetenschap wordt in de media al jaren misbruikt. Het noemen van het woord wetenschap in berichten van het ministerie van VWS, of het OMT en hun 'experts', zorgt ervoor dat 'hun waarheid' beter wordt aanvaard. Juist deze waarheid is uit geneeskundig oogpunt gezien 180 graden gedraaid, met als doel dat het narratief van de overheid zijn werk kan doen.

De uitdrukking 'wetenschapsvrije geneeskunde' is te vinden in het boek van Robert F. Kennedy Jr. over Anthony Fauci: *De gevaarlijkste dr. op aarde*. Hierin wordt de beerput van de gigantische fraude in het geneeskundig onderzoek geopend. Het betreft een internationaal schandaal.

Medisch wetenschappelijk onderzoek kost geld en bij universiteiten zijn deze financiële middelen niet aanwezig. Het onderzoeksgeld komt van de grote farmaceutische bedrijven en overheden. Veel onderzoekers van naam hebben banden met de farmaceutische industrie en menig Nederlands ziekenhuis ontvangt geld van Big Pharma en de Bill & Melinda Gates Foundation. Het gevolg is, dat een farmaceut alleen een onderzoek financiert waarvan zij de eindconclusie kunnen bepalen. Wie betaalt, bepaalt. Wil men in aanmerking komen voor een academische carrière, dan vereist dat een flinke productie van wetenschappelijke artikelen. De academische concurrentie is moordend en samen met fraude en corruptie is dat de nekslag voor onvervalst wetenschappelijk onderzoek, temeer ook, omdat dan de ongeschreven regel gaat gelden: 'Wanneer ik het niet doe, dan doet een ander het'. Een artikel komt pas in een internationaal wetenschappelijk tijdschrift als het past in het verdienmodel van het desbetreffende farmaceutische bedrijf. De financiering van deze tijdschriften vindt eveneens voor 90% plaats door de farmaceuten. Vervolgens kan de conclusie van het onderzoek in de mainstream media verschijnen, waar wetenschappelijke analfabeten de dienst uitmaken. Op deze manier krijgt de burger informatie middels wetenschapsvrije geneeskunde, wat zich bijvoorbeeld uit in de leugens betreffende HIV/AIDS en Covid-19.

Dr. Anthony Fauci, Amerika's opperste gezondheidscommissaris, heeft de kans gekregen om gedurende 50 jaar de scepter te zwaaien over de Amerikaanse volksgezondheid. Hij had het vertrouwen van al zijn Amerikaanse presidenten. Al die jaren heeft hij een beleid kunnen voeren van list en bedrog, met maar één doel: Big

Pharma superrijk maken en daarbij niet schromen om de volksgezondheid aan zijn laars te lappen. Zijn handelswijze heeft ervoor gezorgd dat de bijwerkingen van medicijnen tot de top drie behoren van belangrijkste doodsoorzaken, samen met kanker en hart- en vaatziekten.

Een opponent van dr. Fauci is dr. Peter Duesberg, een Duits-Amerikaanse hoogleraar Moleculaire Celbiologie. Hij weigerde mee te werken aan het beleid van Fauci en daardoor is hij volledig 'gecanceld' en is zijn carrière vernietigd. In een documentaire uit 2009 zegt dr. Duesberg over zijn collega's: "Het zijn prostituees, de meesten van hen, mijn collega's – en tot op zekere hoogte, ikzelf. Je moet een prostituee zijn om geld los te krijgen voor je onderzoek. Je wordt een beetje opgeleid tot prostituee. Sommigen zijn tot alles in staat."

In een gesprek vertelt Ronald Meester, hoogleraar Waarschijnlijkheidsberekening aan de Vrije Universiteit van Amsterdam, dat de wetenschap constant in beweging is; wetenschap is communiceren. In principe is er geen eindstadium. Een voorbeeld daarvan zijn de computermodellen, die in opdracht van de politiek gemoduleerd worden. Op allerlei terreinen gebruiken politici en bestuurders deze modellen om hun narratief als enige waarheid te presenteren, zoals het geval is bij stikstof, CO₂, klimaat en Covid-19.

Computermodellen m.b.t. deze items hebben niets met de werkelijkheid te maken; het zijn voorspellingen en/of aannames op basis van wat er in die modellen gestopt wordt en daarbij spelen doorgaans persoonlijke en politieke belangen een rol.

Normaal gesproken is een model een wiskundige mening, die vervolgens gezien wordt als een uitnodiging om over de werkelijkheid te praten. Het eigen kritisch denkvermogen dient eraan te pas te komen. De politiek gebruikt deze wiskundige mening als het einde van een gesprek, in plaats van het begin. Dit wordt met opzet gedaan, omdat de overheid de opdracht heeft – van o.a. het WEF (World Economic Forum) – agenda 2030 te verwezenlijken. De meeste Kamerleden en ministers hebben hierover geen enkele kennis van zaken en doen daardoor de meest absurde uitspraken. Op deze manier maken computermodellen Nederland onbestuurbaar, temeer omdat men van plan is het meest foute computermodel, Aeries (rekenmodel voor de uitstoot van stikstof en de neerslag daarvan), in de wet op te nemen. ■

Nattokinase, een mogelijk medicijn tegen de spike-eiwitten van de coronaprik

Peter Pilon

Sinds de aanvang van het verschijnen van ons blad Gezond Verstand hebben we gewezen op het feit dat de gifspuiten met het mRNA schade toebrengen aan het gehele lichaam. Dat komt omdat het mRNA informatie overbrengt die het lichaam aanzet tot het produceren van spike-eiwitten, zogenaamd om het virus te bestrijden. De spike-eiwitten zijn uiterst giftig en verspreiden zich door het hele lichaam. Deze proteïnen hebben een voorkeur voor de bloedvatwand en met name de haarvaten in vele organen. Hier veroorzaken zij ontstekingen die resulteren in bloedstolsels. De bloedstolsels zijn vervolgens de bron van infarcten en orgaanschade.

Het is niet het natuurlijke RNA-virus dat de schade veroorzaakt heeft, maar een menselijk ingrijpen met criminele bedoelingen, de coronaprik die als een nepvaccinatie gebracht werd. Gelukkig zijn de meeste mensen voorzien van een uiterst complex maar gezond immuunsysteem, en wanneer de coronaprik beperkt is gebleven tot één of twee prikken, kunnen de meeste immuunsystemen deze gifinjectie nog wel de baas. Maar boosters zijn in de mate waarin zij worden toegediend, dikwijls direct of indirect dodelijk.

Voor degenen die ongunstige symptomen ervaren is er momenteel geen bewezen behandeling die de spike-eiwitten, het grafeen-oxide, de hydrogel en nano-deeltjes, en alle andere vergiften die in de prik zitten en die door de prik worden veroorzaakt, verwijdert. De natuur voorziet ons echter van een veelbelovende oplossing: het enzym nattokinase dat de hoogste stolseloplossende activiteit heeft van alle stoffen.

Een middel uit de natuur

Nattō, dat sinds kort wereldwijd de aandacht trekt, is een vertrouwd onderdeel van het Japanse dieet. Het is een gerecht dat Japanners graag als ontbijt eten en dat wordt gemaakt door sojabonen te vergisten met *Bacillus subtilis*, een bacterie die in planten en in de bodem voorkomt. “Traditioneel gaan Japanners ervan uit dat nattō goed is voor de gezondheid”, vertelt onderzoeker Tetsuya Mizutani. Zoals gezegd denkt men dat het een belangrijke bijdrage levert aan een lang en gezond leven: Japan is namelijk het land met de hoogste levensverwachting en de thuisbasis van meer dan een kwart van de wereldbevolking van 65 jaar of ouder. Deze hoge levensverwachting wordt deels toegeschreven aan een hoge consumptie van sojabonenproducten, vooral het genoemde nattō. Dr. Sumi, professor aan de afdeling Chemische Technologie van de Kurashiki University, heeft de gunstige effecten van nattō verduidelijkt. In de VS ontdekte dr.

Sumi dat het kleverige deel van nattō, een sterke fibrinolytische (= stolseloplossende) activiteit vertoonde. Hij noemde het overeenkomstige fibrinolytische enzym ‘nattokinase’ in 1980.

Dr. Sumi deed onderzoek naar ongeveer tweehonderd soorten voedsel van over de hele wereld, en hij ontdekte dat nattō de hoogste fibrinolytische activiteit had van al die voedingsmiddelen. Al in 1986 presenteerde dr. Sumi voor het eerst de resultaten van zijn onderzoek in Japan. Sindsdien is de verkoop van nattō in Japan dramatisch gestegen vanwege de reputatie als essentieel voedingsmiddel voor het behoud van de gezondheid. Veel mensen in Japan en andere landen houden echter niet van nattō vanwege de eigenaardige smaak en geur.

Dus de natuur biedt ons dit middel. Nattō wordt geproduceerd door fermentatie door de bacterie *Bacillus subtilis*, die ook het enzym produceert, toe te voegen aan gekookte sojabonen. Hoewel andere sojaproducten ook enzymen bevatten, bevat alleen het nattō-preparaat het specifieke nattokinase-enzym. Wanneer het enzym dat door de bacterie *Bacillus subtilis* wordt geproduceerd in contact komt met menselijk bloed, ontwikkelt het dus een sterk stolseloplossende activiteit. Hoewel verwacht mag worden dat het net als andere eiwitten wordt verteerd en geïncubeerd in de menselijke darm, melden enkele onderzoekers dat nattokinase actief is wanneer het oraal wordt ingenomen.

Nieuw onderzoek

Dit wordt bevestigd in een nieuwe studie waarbij het onderzoeksteam twee extracten vervaardigde van het Japanse gerecht (verwarmd en onverwarmd) en die toepasten op sets van in het laboratorium gekweekte cellen van vee en mensen. De ene set was besmet met SARS-CoV-2, terwijl de andere set besmet was met BHV-1 (bovine herpesvirus type 1, ofwel de koeiengriep). De bevindingen zijn verrassend. Want wanneer het onverwarmd extract werd gebruikt, hadden zowel het coronavirus als BHV-1 moeite om cellen te infecteren. Mizutani legt uit hoe dat kan: “Uit onze in-vitro-experimenten blijkt dat de eiwitoplossende enzymen in nattō het spike-eiwit van SARS-CoV-2 afbreken. Op het oppervlak van het coronavirus bevinden zich zogenoemde ‘spikes’, eiwitten waarmee het virus zich kan binden aan de ACE2-receptor en menselijke cellen binnen kan dringen. Omdat het spike-eiwit door nattō onschadelijk wordt gemaakt, kan mogelijk het coronavirus de cel niet binnendringen.” Het betekent dat als nattō de spike-eiwitten afbreekt, dit voorkomt dat het virus zich aan een menselijke cel hecht. En op die manier kan een infectie worden voorkomen. De onderzoekers vonden een vergelijkbaar effect op BHV-1.

Jos Thomassen

Deze studie levert het eerste bewijs dat een extract gemaakt van nattō zou kunnen helpen om een Covid-19-infectie te voorkomen. Want blijkbaar wordt het vermogen van het coronavirus om cellen te infecteren door het extract geremd. “Onze studie stipt de directe antivirale effecten van nattō aan”, zegt Mizutani, “Slechts weinig onderzoeken hebben aangetoond dat voedsel een dergelijk direct antiviraal effect heeft.”

Het neutraliseren van spike-eiwitten

Op dit moment wordt nattokinase verkocht als voedingssupplement en is het vanzelfsprekend bekend in Japan. In de geneeskunde wordt het hier en daar toegepast bij de behandeling van bloedstolsels na een beroerte ten gevolge van een herseninfarct. Ook wordt het gebruikt om ongewenste stolsels in wonden op te lossen. Inmiddels is ook bekend dat nattokinase, wanneer het gelijktijdig met een antibioticum wordt gebruikt, de antibioticumconcentratie op een doellocatie verhoogt.

Een groot voorstander van het recent naar voren geschoven nattokinase is de vermaarde cardioloog dr. Peter McCullough, die zegt dat het beste wat je voor je gezondheid kunt doen, is om de coronaprik te vermijden. Maar hij constateert ook dat veel ontvangers deze gifspuit ‘prima’ hebben doorstaan, zolang ze ervoor zorgen dat ze niet nog meer van deze injecties nemen. Volgens McCullough zal het nattokinase zeer waarschijnlijk de in het lichaam aanwezige spike-eiwitten neutraliseren en daarmee hun desastreuze werking in het lichaam tenietdoen.

Kritiek

Reeds in de zomer van 2021 was er een studie in Japan die aankondigde dat nattō een Covid-infectie kon voorkomen. Hierop

kwam meteen veel kritiek temeer omdat de studieresultaten in vitro (in het laboratorium) werden behaald. Deze zouden in vivo (in het menselijk lichaam) nog niet aangetoond zijn. Kort na de uitspraken van McCullough verscheen op 4 maart 2023 een publicatie dat er geen enkel bewijs was dat nattokinase de spike-eiwitten neutraliseert (Thailand Medical News). Dit was al eerder gepubliceerd in 2021 en 2022 door andere wetenschappelijke bladen. Men moet daarbij wel bedenken dat andere uit de natuur verkregen geneesmiddelen waarvan was bewezen dat zij in geval van Covid-infecties zeer positieve effecten hadden behaald, zoals ivermectine en het bekende antimalariamiddel hydroxychloroquine, systematisch werden tegengehouden door de gevestigde medische autoriteiten, en dat artsen bij behandeling ermee zelfs konden worden beboet door het inspectieregime. De vermeende autoriteiten die aan deze kritiek en het per decreet uitsluiten van deze geneesmiddelen hebben meegewerkt, mogen worden gezien als medeschuldig aan doodslag door verzuim.

Het is evenwel zeer wenselijk dat verder onderzoek in vivo wordt uitgevoerd om de werking van het nattō als geneesmiddel dat spike-eiwitten neutraliseert, te bevestigen, ten behoeve van een breder publiek. McCullough heeft opnieuw een boost gegeven aan de bekendheid van nattokinase, en het is mede door zijn uitspraken de verwachting dat de productie van het nattokinase een belangrijke rol kan gaan spelen bij de behandeling van de dramatische effecten van de coronaprik.

Het moet voor iedereen duidelijk worden dat het neutraliseren van de ingebrachte spike-eiwitten als een eerste vereiste moet worden gezien om gezondheidsschade en sterfgevallen als gevolg van de mRNA-injecties te beperken. ■

John Erkelenz

Bestaan virussen eigenlijk wel?

Patrick Savalle

Als we het algemeen gangbare idee en populaire cult-uitingen moeten geloven, is een virus vooral iets heel besmettelijks en dodelijks. Het T-virus uit de *Resident Evil*-videogames en -films veroorzaakte een zombie-apocalypse en was gemaakt door een farmaceutisch bedrijf. Het MEV-1-virus uit de film *Contagion* uit 2011 verspreidde zich snel over de hele wereld en veroorzaakte een pandemie. De *Andromeda-strain*, uit de roman met diezelfde naam van Michael Crichton, was afkomstig van een buitenaards wezen en had de potentie om alle levensvormen op aarde te vernietigen. Het H1N1-virus uit de televisieserie *The Strain* was genetisch gemodificeerd en veranderde zijn slachtoffers in vampiers. En het Simian-virus tenslotte, uit de *Planet of the Apes*-films, werd verspreid door apen en zorgde ervoor dat de apen zich verder ontwikkelden dan de mensheid, resulterend in de opkomst van een apenbeschaving.

Wanneer een viroloog een virus zou moeten omschrijven aan een leek, zou die dat waarschijnlijk zo doen: "Een virus is een piepklein, besmettelijk dingetje dat zich alleen kan vermenigvuldigen binnenin de cellen van levende wezens. Het heeft een soort 'bouwpakket' van genetisch materiaal, met eiwitten eromheen. Het kan wel zorgen voor ziektes, maar kan niet op

eigen houtje overleven, daarvoor heeft het een gastheer nodig".

Volgens de huidige wetenschap is een virus een microscopisch klein, besmettelijk deeltje dat zich niet kan vermenigvuldigen zonder een gastheer cel te infecteren. Het bestaat uit een kern van DNA of RNA, omgeven door een eiwitmantel. Sommige virussen hebben daarnaast een buitenste laag van lipiden, glycoproteïnen of andere moleculen. Het genetisch materiaal van het virus kan bestaan uit enkelstrengs RNA of DNA, dubbelstrengs RNA of DNA, of een combinatie daarvan. Het genetisch materiaal bevat instructies voor de biomachinerie in de gastheer cel voor de productie van nieuwe virusdeeltjes. Deze nieuwe virusdeeltjes kunnen de cel verlaten en nieuwe cellen infecteren. Een virus is niet levend, omdat het niet in staat is zichzelf te vermenigvuldigen. Virussen kunnen ziektes veroorzaken bij mensen, dieren en planten, variërend van milde symptomen, zoals verkoudheid en Covid-19, tot ernstige ziektes als Ebola.

Het populaire beeld dat virussen altijd kwaadaardig zijn, is in de wetenschap zelf genuanceerder. Er zijn virussen die als goedaardig worden beschouwd. Bijvoorbeeld het endogene retrovirus (ERV), dat in het genoom van veel zoogdieren, waaronder de mens, voorkomt. Dit virus heeft zich duizenden jaren geleden in het DNA van onze voorouders geïntegreerd en wordt nu geërfd van generatie op generatie, zonder ziekte te veroorzaken. Wetenschappers hebben ontdekt dat ongeveer 8% van ons DNA bestaat uit ERV's. Sommige van deze virussen hebben mogelijk in het verleden ziektes veroorzaakt, maar zijn nu onschadelijk. Wetenschappers vermoeden dat sommige ERV's zelfs nuttig kunnen zijn voor het reguleren van bepaalde genen in ons lichaam. Het is ook bekend dat sommige virussen een beschermende werking kunnen hebben tegen andere infecties, zoals het humane papillomavirus (HPV), dat baarmoeder-

Wat vertel ik mijn medemens?

halskanker kan veroorzaken, maar ook kan beschermen tegen bepaalde herpesvirusinfecties.

Ongemerkt is nu echter het begrip ‘virus’ dubbelzinnig geworden. Het kan kennelijk zowel een deeltje met een kern van genetische materiaal zijn, alsook een stukje DNA, dus het genetisch materiaal zelf. Het blijkt dat de moderne moleculaire biologie het onderscheid ook niet meer duidelijk maakt. Wanneer wordt gesproken over ‘isolatie’ van een virus in een wetenschappelijke paper, wordt in de meeste gevallen bedoeld het detecteren van het genetisch materiaal, bijvoorbeeld met de PCR-methode. Niet het scheiden van virusdeeltjes van al het andere.

En dit is het grote virusmysterie. Of de hardnekkige virusmythe. Het is tot nu toe nog nooit gelukt een virus te isoleren volgens de oorspronkelijke en meest logische definitie ervan. Als virussen fysiek bestaan, moet het mogelijk zijn ze uit die patiënt te isoleren. Direct, zonder ze eerst door andere gastheercellen in één of ander preparaat te laten produceren (kweken). Zuiver, zonder vervuild te zijn met andere deeltjes. Alle bekende isolaties zijn echter óf gekweekt, en/of niet zuiver.

Het bestaan van virussen wordt dus alleen afgeleid uit indirecte waarnemingen. Zoals we het bestaan van zwarte gaten ook nooit direct kunnen vaststellen, maar moeten afleiden uit hun invloed op omringende hemellichamen. Er bestaat dus kennelijk een ziektekiem die geen bacterie, schimmel, prion of iets anders bekends is, maar die we op basis van een respons van het immuunsysteem – of via de detectie van specifiek genetisch materiaal (zoals DNA-volgordes en genen die specifiek voor virussen worden geacht, denk aan reverse transcriptase) en de detectie van specifieke virale eiwitten en enzymen, en vooral de correlatie tussen deze verschijnselen, – indirect hebben vastgesteld en die we virussen noemen.

De vraag of we werkelijk te maken hebben met een ziekteverwekker, is controversieel. De gangbare manier van kijken is op basis van de pathogentheorie van de negentiende-eeuwse Franse wetenschapper Louis Pasteur. Deze theorie stelt dat ziektes primair worden veroorzaakt door ziekteverwekkers die van buiten het lichaam komen en zich vermenigvuldigen in het lichaam van de gastheer. In werkelijkheid kunnen mensen echter besmet zijn zonder ziek te worden, en is een virus ook vrijwel nooit de enige of zelfs primaire voorwaarde voor ziekte. Veel virale ziektebeelden zijn ook nog eens niet specifiek genoeg om goed uit elkaar te kunnen houden. De theorie van de rivaliserende Franse wetenschapper Bechamp is in veel opzichten aannemelijker. Zijn terreintheorie stelt dat micro-organismen slechts een secundaire oorzaak van ziekte zijn, en alleen kunnen groeien en zich vermenigvuldigen in een omgeving die voor hen gunstig is. Bechamp geloofde dat ziekte meer afhankelijk was van de gezondheid van het lichaam en de omgeving waarin het zich bevindt dan van ziekteverwekkers. Hij geloofde dat ziekteverwekkers eigenlijk het gevolg waren van de zieke toestand van het lichaam, in plaats van de oorzaak van ziekte.

Dit brengt ons bij de hypothese dat virussen helemaal niet bestaan, maar eigenlijk ‘exosomen’ zijn. Een exosoom is een deeltje dat betrokken is bij het transport van moleculen vanuit de cel naar buiten. Exosomen bevatten moleculen die

■ **Wetenschappers hebben nooit een virus geïsoleerd waargenomen**

■ **Ziekteverwekkers die van het etiket ‘virus’ zijn voorzien worden soms in biowapen laboratoria geproduceerd**

afkomstig zijn van de afbraak van afvalstoffen van cellen, zoals oude en beschadigde eiwitten en RNA-moleculen. Ze spelen ook een belangrijke rol bij het reguleren van wat cellen doen, zoals groeien, differentiatie en communicatie tussen elkaar. Exosomen hebben veel weg van virussen. Het wezenlijke verschil is dat exosomen worden geproduceerd en uitgescheiden door een cel als reactie op andere interne processen van die cel en dat een virus van buitenaf komt, de cel misbruikt om virussen te produceren en uiteindelijk de cel ook vernietigt. Dit onderscheid wordt al weer minder als men bedenkt dat in sommige gevallen exosomen in verband worden gebracht met de verspreiding van bepaalde ziekten, zoals kanker. Dat lijkt al weer op besmettelijkheid en dus een virus. De uitwisseling van exosomen zou andere cellen en organismen ook kunnen aanzetten tot een ketteringreactie van processen, die dan weer ziekte veroorzaken.

Dat is waarom klassieke isolatie belangrijk blijft. Uiteindelijk is het enige directe bewijs het besmetten van gezonde onbesmette mensen met zuivere, oorspronkelijke virusdeeltjes, en niets anders. Dit gaat zo: 1. Verzamel een monster van een patiënt, dier of milieuverontreinigingsbron waarvan wordt vermoed dat het virussen herbergt. Het monster kan een lichaamsvloeistof zijn, zoals bloed, speeksel of urine, of een weefselmonster, zoals longweefsel of huid. 2. Zuiver het eventuele virus met behulp van technieken zoals ultracentrifugatie of nanofiltratie tot isolaat. 3. Identificeer en analyseer het virus onder een microscoop en sequence het genetisch materiaal. 4. Besmet een gezond persoon of dier waarin het virus niet kan worden gevonden met isolaat van zuiver en oorspronkelijk virus, zodat kan worden bevestigd dat deze van exact dezelfde deeltjes, exact dezelfde ziekte kreeg. Gebruik een controlegroep. 5. Bevestig op dezelfde manier dat deze persoon of dier hetzelfde virus nu wel in zich heeft.

Dit is nog nooit gebeurd. Er wordt bijvoorbeeld altijd gekweekt en het isolaat is nooit echt zuiver, zodat we niet zeker weten of het gekweekte virus identiek is aan het oorspronkelijke, of dat het inderdaad het virus en niet de vervuiling was, die tot ziekte leidde. Exosomen kunnen bizar genoeg wel op de klassieke manier worden geïsoleerd. Dat maakt het raadsel compleet. Totdat dit ook met virussen is gedaan, blijft er ondanks al het indirecte bewijs ruimte voor onzekerheid en speculatie.

Of nog veel erger; dan zal een virus voor een belangrijk deel zijn gedefinieerd door de naam en de eigenschappen die we er traditioneel aan hebben toebedeeld. Als een zelfvervullende voorspelling. Dan kan het dus een dodelijk en besmettelijk deeltje zijn, dat in laboratoria als biologisch oorlogswapen kan worden gemaakt en ons in zombies verandert. Als we het als mensheid überhaupt al overleven. ■

Sri Lanka in neokoloniale wurggreep

Paul Haarman

Na de volksopstand van afgelopen zomer haalt Sri Lanka de voorpagina's van de mainstream media niet meer. Dat lijkt een goed signaal, na een jaar vol rampspoed. Bovendien heeft het land extra leningen van de Wereldbank en het IMF gekregen waarmee het land 'haar groeipotentieel kan ontsluiten', zoals het IMF het verwoordt. Die voorgespiegelde belofte gaat echter voorbij aan de harde realiteit van een land in verval en in hongersnood gebracht door diezelfde beloften van diezelfde instanties.

Sri Lanka is sinds het begin van 2022 in een economische draaikolk terecht gekomen door een gebrek aan buitenlandse valuta en opstapelende overheidsschulden. Door de Covid-crisis kwam er een abrupt einde aan de toeristenstroom die het land van broodnodige vreemde valuta voorzag. Dat tekort noopte het land tot drastische maatregelen om essentiële import van medicijnen en voedsel veilig te stellen. Eén van die maatregelen was het verbod op de import van kunstmest. Die maatregel werd mede ingegeven door president Rajapaksa's beslissing om de landbouwsector, vooral gericht op de thee- en rijstcultuur, organisch te maken. Hij gaf daarmee gevolg aan de Duurzame Ontwikkelingsdoelen vanuit de VN en het WEF, waar Rajapaksa een graag geziene gast was. Het land kreeg daardoor te kampen met de grootste voedselcrisis van de laatste decennia. In mei 2022 kon Sri Lanka door het opdrogen van buitenlandse valuta niet anders dan het bankroet van het land afkondigen. Dat verergerde de situatie, met nog hogere inflatie, hongersnood en onrust tot gevolg, culmineerend in de bestorming van het presidentieel paleis in juli. President Rajapaksa vluchtte daarop naar het buitenland, waarna de premier van zijn regering, Ranil Wickremesinghe, het presidentschap overnam.

Nu, bijna een jaar later, is het land alleen maar verder weggezakt in wanhoop en armoede. De economie is vorig jaar met bijna 8% gekrompen, de grootste krimp in 75 jaar. Voor 2023 wordt een verdere krimp van 3% verwacht, maar dat zijn bewust hoopvolle officiële cijfers. De werkelijkheid is anders. De inflatie is 50% en negen op de tien gezinnen kunnen hun kinderen niet voldoende voeding bieden. Maaltijden worden overgeslagen en de gemiddelde calorie-inname ligt op nog maar 900 Kcal, ongeveer de helft van wat een mens nodig heeft.

De nationale schuld van 70 miljard dollar hangt als een molensteen om de nek van het land dat voor vele goederen afhankelijk is van import. Door het opschorten van de betalingen aan haar schuldeisers is het geheel afhankelijk geworden van instanties als de Wereldbank en het IMF, onder controle

van de VS. De Wereldbank heeft uiteindelijk in februari van dit jaar een lening van 400 miljoen dollar verstrekt, bedoeld voor de financiering van medicijnen, voedsel en kunstmest. De onderhandelingen met het IMF liepen al meer dan een jaar, bewust getraineed om het land over de afgrond te duwen. Ook daar is eind maart groen licht gekomen voor een lening van 3 miljard dollar. Om in aanmerking te komen voor die lening moest de Sri Lankaanse regering de duimschroeven wel verder aandraaien. Niet alleen worden flinke belastingverhogingen doorgevoerd, ook worden de energietarieven dit jaar met 65% verhoogd. Daarnaast worden stroomonderbrekingen aangekondigd als besparingsmiddel. Een andere eis van het IMF is het verplicht ontslaan van 30.000 ambtenaren en een algemene bevrozing van de rekrutering van overheidspersoneel. Daarnaast eist het IMF de herstructurering van staatsbedrijven en de privatisering van de nationale luchtvaart. Wat het IMF echter niet verlangt zijn bezuinigingen op de militaire uitgaven. Voor dit jaar wordt daar 1,5 miljard dollar voor gereserveerd, een absurd hoog bedrag vergeleken met de uitgaven aan scholing (620 miljoen dollar) en gezondheidszorg (870 miljoen dollar). De reden is eenvoudig; niet alleen zorgen de militaire uitgaven voor het spekken van het internationale militair industrieel complex, ook is een sterk leger nodig om de rooftochten van de arme bevolking in goede banen te leiden.

Sinds haar onafhankelijkheid in 1948 heeft het land 90 leningen van de Wereldbank ontvangen en 16 vanuit het IMF, allemaal verbonden aan wurgende regels die het land steeds verder afknijpen. Al vanaf het begin adviseerde de Wereldbank om volledig in te zetten op de export van agrarische producten. De ontwikkeling van een eigen zelfvoorzienende industrie of diversificatie van de economie was niet gewenst. In de decennia daarna zijn daar slechts de fabricage van goedkope kleding en de toeristenindustrie bijgekomen. Vanuit die bronnen komen de nodige vreemde valuta binnen om aan de massale importbehoefte van het land te kunnen voldoen. Probleem is, dat de export van arbeidsintensieve basisproducten financieel niet dekkend is voor de import van hoogwaardige kapitaalintensieve producten. En daar ligt de oorzaak van het probleem, 'opgelost' door de opstapeling van schulden.

Tachtig procent van alle buitenlandse schuld van Sri Lanka is verschuldigd aan westerse financiële instellingen, waarvan de helft aan hedgefondsen en banken, zoals het Amerikaanse BlackRock, JP Morgan Chase en Prudential. Zij konden de afgelopen decennia hoge rentes van meer dan 10% vragen en onderhandelen nu over de verdere afbetaling. Ook spelen zij een belangrijke rol in de afgedwongen maatregelen, vaak onder het mom van publiek-private investeringen. Een voorbeeld daarvan zijn de strategische gronden die BlackRock's Indiase partner Adani heeft gekregen voor twee windenergieprojecten in het noorden van Sri Lanka.

De toekomst van Sri Lanka is dan ook volledig afgekneld door de belangen van het Westen. Afhankelijk van het westerse infuus voor haar geld en haar eisen, is het land niet in staat om deel te nemen aan de bevrijdende golf van de multipolaire wereld die haar buurlanden ten deel valt. De neokoloniale onderwerping blijft van kracht, afgedwongen door de striemende zweep van schulden en afbetalingsprogramma's. ■

Aanklacht tegen Trump

Ton van de Noort

De geschiedenis van Amerika leert dat een president die zoekt naar normalisatie van relaties met concurrerende grootmachten en daarbij de plannen van een invloedrijke elite tegenwerkt, zijn of haar politieke doodsvonnis tekent. Het vijandbeeld is een wapen dat koste wat kost behouden moet blijven omdat er grote financiële en politieke belangen mee gemoeid zijn, en omdat het altijd de aandacht kan afleiden van corruptie.

Presidenten als John F. Kennedy en Nixon hebben dit aan den lijve ondervonden. Kennedy werd gedood in 1963 omdat hij na de rakettencrisis van Cuba in 1962 normalisatie met de Sovjet-Unie nastreefde. De crisis maakte hem duidelijk dat een voor de politiek oncontroleerbare geheime dienst in combinatie met een machtig militair-industrieel complex, tot een levensgevaarlijke situatie kon leiden.

Nixon werd tot aftreden gedwongen in 1974 door de Watergate-affaire. Dit was een door de CIA bedachte en uitgevoerde geheime afuisteractie van de Democratische Partij, die Nixon in de schoenen geschoven werd. De aanleiding was de kritiek die hij leverde op de CIA tijdens een gesprek met het toenmalige hoofd Richard Helms. Daarin maakte Nixon duidelijk niet gediend te zijn van de toenemende invloed van de geheime dienst op het bestuurlijke gezag, en te weten wie Kennedy vermoord had. Helms reageerde niet, maar het lot van Nixon was bezegeld.

Het laatste beoogde slachtoffer in dit rijtje is Donald Trump. Zijn verkiezing in 2016 was een verrassing en niet voorzien. Zijn vriendschappelijke opstelling tegenover Rusland doorkruiste de plannen van de neoconservatieve factie die bezig was met het voorbereiden van een gewapend conflict tegen Rusland, met gebruikmaking van Oekraïne. Daarnaast wilde hij een einde maken aan de eindeloze reeks door de VS uitgelokte conflicten sinds 2000. Grootscheepse en duidelijk aangetoonde fraude bij de vorige presidentsverkiezingen zorgde ervoor dat Trump niet kon aanblijven voor een tweede termijn.

Ondanks verscheidene pogingen waarin de Democratische Partij, de rechterlijke macht, geheime diensten en grote mediakanalen samenwerkten, is het niet gelukt om hem helemaal weg te krijgen. Tijdens zijn presidentschap was er een aanhoudende stroom artikelen met verdachtmakingen en speculaties, maar het was altijd te mager om Trump definitief het zwijgen op te leggen.

Inmiddels heeft Trump zich kandidaat gesteld voor de Republikeinse Partij voor de presidentsverkiezingen in 2024. Ondanks dat hij veel tegenstrijdige gevoelens bij het Amerikaanse volk losmaakt, doet hij het opnieuw goed in de peilingen. Dit is ongetwijfeld de achtergrond van de nieuwste poging om hem uit te schakelen, via een rechtszaak. Het gaat om een heropen-

de zaak uit 2016, waarin Trump een bedrag als zwijggeld, via zijn toenmalige advocaat, betaald zou hebben aan een pornoactrice om hun verhouding geheim te houden voor het publiek. De advocaat zou hiervoor ruim beloond zijn en het bedrag aan hem zou betaald zijn door het bedrijf van Trump, de Trump Organisation. Trump ontkende elke betrokkenheid en de zaak liep vast omdat er te weinig bewijs was.

De in 2022 gekozen nieuwe officier van justitie van New York, Alvin Bragg, heeft de zaak nieuw leven ingeblazen. Van hem is bekend dat hij met steun van donaties van de Sorosorganisatie Color of Change tot officier van justitie werd gekozen. Soros steunt meerdere functionarissen in veel deelstaten die door hem gewenst rechterlijk beleid voorstaan. Geschat wordt dat hij al meer dan 100 miljoen dollar aan dat doel heeft besteed. In dat liberaal getinte beleid staan zaken als gender, ongelijkheid en etniciteit centraal, en die worden belangrijker geacht dan de letter van de wet zelf. Dit leidt in de VS momenteel tot een piek in misdadencijfers in veelal door Democraten beheerste steden. In politiekringen is Bragg impopulair vanwege zijn beleid om bepaalde misdrijven niet actief te bestrijden. De Sorosoperatie via Bragg is een gevaarlijke stap naar verdere escalatie van de steeds groter wordende polarisatie in de VS. Het zal het land in toenemende mate politiek verlammen of zelfs tot het begin van een sluimerende burgeroorlog kunnen leiden, waar al vaak tegen is gewaarschuwd.

Het is nooit eerder gebeurd dat een voormalige president werd aangeklaagd. Voor steeds meer Amerikanen wordt duidelijk dat het hier om een kunstmatig, politiek gemotiveerd schijnproces gaat en dat er überhaupt nauwelijks een zaak is. Maar Bragg heeft niet een opdracht die kan worden vergeleken met iets waar officieren van justitie rekening mee dienen te houden. En er zijn middelen om tot een veroordeling te komen en/of het Trump voor langere tijd onmogelijk te maken een verkiezingscampagne te voeren., is het mogelijk hem op verdenking van 'burgerlijke ongehoorzaamheid' voor onbepaalde tijd gevangen te zetten en hem tevens te verbieden in het openbaar over de zaak te praten. Dit kan door het uitvaardigen van een zogenaamde 'gag order'.

Dit zou een precedent van ongekende orde zijn, en daarmee is het ook mogelijk dat dit een tegengestelde uitwerking gaat krijgen. Inhoudelijk is de zaak erg mager en alleen in leven te houden met veel media-aandacht. Er is een storm van kritiek losgebarsten die er waarschijnlijk toe heeft geleid dat tijdens de eerste zitting van 4 april jl. nog geen vrijheidsbeperkingen aan Trump zijn opgelegd. Veelzeggend is ook dat Soros zich inmiddels van de zaak gedistantieerd lijkt te hebben en zelfs ontkend financiële steun te hebben verleend aan verkiezingscampagne van Bragg. En ondanks de belemmeringen die Trump opgelegd kunnen worden, zijn er geen verdere wettelijke beperkingen om aan de presidentsverkiezingen in 2024 deel te nemen. Trumps populariteit is ondertussen alleen maar toegenomen. Zijn Make America Great Again-beweging is een politiek element van aanzienlijk gewicht.

Dat wil niet zeggen dat het gevaar daarmee voor Trump geweken is. Te verwachten valt dat zijn tegenstanders de gebruikelijke tactiek zullen toepassen van het besmeuren van zijn naam door de media. In de hoop daarmee zoveel mogelijk

potentiële kiezers te ontmoedigen op hem te stemmen. Daarnaast lopen er nog andere aanklachten tegen hem die zijn tegenstanders op elk gewenst moment weer onder de aandacht kunnen brengen en tot een veroordeling kunnen leiden. Het maak duidelijk hoe groot de vrees onder zijn tegenstanders is dat Trump gekozen zal worden. Ze zullen vastbesloten zijn hem hetzelfde lot te laten ondergaan als de eerdergenoemde presidenten uit dit artikel, John F. Kennedy en Richard Nixon. ■

NAVO wil munitie van kernafval aan Oekraïne leveren

Patrick Savalle

Bij aanvang van de speciale operatie van Rusland werd door sommige analisten al rekening gehouden met de mogelijkheid dat de VS/EU/NAVO in Oekraïne een tweede Afghanistan wilden creëren. Inmiddels is het duidelijk dat de VS het Oekraïense leger inzet tegen Rusland – zoals ze eerder ook de Mujahideen tegen de Sovjet Unie gebruikten in Afghanistan. Opnieuw lijkt het doel te zijn de tegenstander te verzwakken in een langdurig conflict, waarbij militaire steun zorgvuldig wordt gedoseerd om het conflict zo lang mogelijk voort te laten duren zonder op een beslissende factor aan te sturen. Aangezien het Russische leger momenteel in een superieure positie verkeert, is verdere escalatie van NAVO-zijde noodzakelijk. De recente aankondiging dat de Engelse Challenger-tanks die aan Oekraïne geleverd worden, voorzien zullen worden van verarmd uranium munitie, wordt gezien als een mogelijke stap te ver. NAVO-wapensystemen zullen daarmee letterlijk westers kernafval op het Oekraïense slagveld achterlaten. Het gebruik van deze controversiële nucleaire munitie heeft in het verleden geleid tot aantoonbaar schadelijke effecten op de bevolking en omgeving.

De Russische president Poetin heeft op de NAVO-plannen zeer afkeurend gereageerd. Op de opmerking van een interviewer, die te berde bracht dat de Britten benadrukken dat er geen gevaar schuilt in verarmd uranium munitie omdat deze geen radioactieve sporen achterlaten, reageerde Poetin met de volgende uitleg: “Dat is helemaal niet het geval. Deze artilleriegranaten zijn natuurlijk geen massavernietigingswapens. Maar ze creëren wel radioactief stof en behoren in dit verband tot de categorie van de gevaarlijkste wapens. Deskundigen zijn het er over eens dat na gebruik van deze wapens in Joegoslavië en Irak de incidentie van kanker onder de burgerbevolking vele malen is gestegen. [...] Deze wapens zijn dus erg gevaarlijk, niet alleen voor strijders, maar ook voor het milieu en voor gewone mensen die in deze gebieden wonen. Rusland heeft de middelen om hierop te reageren. We hebben letterlijk hon-

derdduizenden van dergelijke artilleriegranaten. Tot nu toe hebben we ze niet gebruikt.”

DU-munitie (de afkorting staat voor ‘depleted uranium’) is een eufemisme voor kernafval en wordt voornamelijk gebruikt in antitankwapens, omdat het een zeer dicht en hard metaal is dat beter in staat is om de bepantsering van tanks en gepantserde voertuigen te penetreren dan conventionele projectielen. De munitie bevat vaak een holle of scherpe punt om de impactkracht te vergroten en de penetratie te verbeteren. Bij impact verpoedert een deel van de uraniumkern en komt zo in de omgeving terecht. Het poeder is zowel licht radioactief als sterk giftig. Sinds de introductie ervan, in de jaren negentig, is het in verschillende gewapende conflicten gebruikt. In de Golf-oorlog (1990-1991) is volgens schattingen meer dan 300 ton DU gebruikt door de Amerikaanse en Britse militaire strijdkrachten. NAVO-troepen gebruikten ongeveer 10 ton DU in Bosnië en Herzegovina (1994-1995), ongeveer 10 ton DU in de Kosovo Oorlog (1998-1999), en meer dan 400 ton DU in de Irak Oorlog (2003-2011). Het Amerikaanse leger gebruikte ongeveer 2.000 ton DU-munitie in de Afghanistan-oorlog.

Tot nu toe heeft alleen de NAVO dit soort munitie grootschalig gebruikt. Van het Russische leger is geen gebruik bekend, hoewel ze de munitie wel op voorraad hebben. Wapensystemen waarvan bekend is dat ze DU-munitie gebruiken zijn o.a. de M1 Abrams tank, waarbij DU wordt gebruikt in het pantser en in de munitie. De Engelse Challenger-2 tank en de Leopard-2 gebruiken het alleen in de munitie. DU wordt voorts gebruikt in sommige varianten van 155mm artilleriegranaten, zoals de M549A1 en M829A4.

DU-munitie is onderwerp van talrijke studies en onderzoeksartikelen geweest, waarvan vele hebben aangetoond dat het langdurig gevaarlijk kan blijven. Een studie, gepubliceerd in 2019 in het *International Journal of Environmental Research and Public Health*, stelde vast dat blootstelling aan DU verschillende gezondheidsproblemen kan veroorzaken, zoals neurologische stoornissen, nierproblemen en longziekten. De studie concludeerde dat het als een potentieel milieu-gif beschouwd zou moeten worden. Een andere studie, in 2019 gepubliceerd in het *Journal of Environmental Science and Health*, vond dat blootstelling aan DU kan leiden tot DNA-schade en het risico op kanker kan verhogen. Een literatuuroverzicht over de toxiciteit van DU, gepubliceerd in 2006 in het tijdschrift *Environmental Health* concludeerde dat DU een potentieel gevaar voor de menselijke gezondheid is en dat verder onderzoek nodig is om de giftige effecten volledig te begrijpen. Een studie, in 2018 gepubliceerd in het tijdschrift *Science of the Total Environment* stelde vast dat DU-verontreiniging in het milieu aanzienlijke negatieve effecten kan hebben op wilde dieren, waaronder verminderd reproductief succes en verhoogde sterfte. Dit zijn slechts een paar voorbeelden. Hoewel er nog steeds discussie bestaat over de mate van toxiciteit, wijst het gewicht van het bewijs erop dat DU schadelijk kan zijn voor zowel de menselijke gezondheid als voor het milieu.

Het lijkt vreemd om te spreken over schadelijke bijeffecten van wapens tijdens oorlogsvoering, of over hun impact op het milieu. In oorlogen wordt bijvoorbeeld ook regelmatig

gebruik gemaakt van chemische wapens, zoals fosforwapens. Zowel verarmd uranium (DU) als fosfor kunnen ernstige schade toebrengen aan mens en milieu. Het onderscheid zit in de aard van de schade die ze kunnen veroorzaken. Bij het gebruik van DU-munitie kan een nevel van uraniumdeeltjes vrijkomen, die potentieel giftig is wanneer het wordt ingeademd of geconsumeerd. Deze deeltjes kunnen zich over grote afstanden verspreiden en langdurig in het milieu aanwezig blijven. Dit kan leiden tot langdurige schade aan het milieu en aan de gezondheid van mens en dier. Fosfor- en andere wapens kunnen ook ernstige schade veroorzaken, maar alleen acute, directe schade.

Oekraïne wordt wel 'de graanschuur van Europa' genoemd, vanwege de enorme hoeveelheid graan die er geproduceerd wordt. Het land beschikt over vruchtbare zwarte aarde, ook bekend als 'chernozem', die bijdraagt aan de hoge opbrengst van gewassen als tarwe, gerst, maïs en zonnebloemen. Daarnaast heeft Oekraïne ook een gunstig klimaat voor de teelt van graan en een lange landbouwgeschiedenis. Verarmd uranium (DU) kan negatieve effecten hebben op deze land- en tuinbouw. Deze deeltjes kunnen de grond en het grondwater besmetten, wat op lange termijn problemen kan veroorzaken voor de landbouwproductie en de gezondheid van planten en dieren. Bij blootstelling aan hoge concentraties uranium kan de plantengroei worden geremd, wat leidt tot vermindering van de op-

brengst en kwaliteit van gewassen. Planten kunnen ook giftige stoffen absorberen via hun wortels en deze doorgeven aan de dieren die ze eten, waardoor de gezondheid van het vee in gevaar wordt gebracht. Dit kan uiteindelijk ook gevolgen hebben voor de voedselketen en voor de voedselproductie in het algemeen. In alle uitkomsten van het conflict zullen na gebruik van DU-munitie de negatieve gevolgen groot en langdurig kunnen zijn. Dit blijkt ook uit enkele studies. Een voorbeeld van zo'n studie is: *The impact of depleted uranium on soil and vegetation in the vicinity of the Grombalia military shooting range* (Tunesië) van Jihène Ayari et al. (2019). Deze studie onderzocht de bodemsamenstelling en vegetatie in de omgeving van een militair oefenterrein in Tunesië waar DU-munitie was gebruikt.

Er is voldoende reden om aan te nemen dat DU-gebruik een oorlogsmisdaad behelst. Juridisch is dat echter geen uitgemaakte zaak. Sommigen beweren dat het gebruik ervan in strijd is met het internationaal humanitair recht, terwijl anderen beweren dat het gebruik legaal is onder internationaal recht, zolang het wordt gebruikt in overeenstemming met de principes van onderscheid, proportionaliteit en militaire noodzaak. Er bestaat hierover dus geen duidelijke consensus. Mensen die voor zichzelf een oordeel willen vormen, kunnen terecht op het Twitter-account @Fdefects, waar een Iraaks ziekenhuis de gevolgen van het Amerikaanse DU-gebruik op de baby's van Fallujah documenteert. Nog elke week. ■

Laatste nieuws uit Oekraïne

Karel van Wolferen

Het laatste nieuws uit Oekraïne voor het ter per se gaan van dit nummer is dat de gevechten rondom Bakhmut ten einde lopen, met ongeveer 85% van het gebied nu in handen van de Russische strijdkrachten. Ook worden reguliere troepen van de Russische strijdkrachten nu geïntegreerd met de 'Wagner troepen', die bestaan uit gespecialiseerde vrijwilligers. Van Oekraïense kant wordt gewag gemaakt van een laatste poging om dat geheel van de Russische vuurmacht te omsingelen. Maar het moreel aan de Oekraïense kant is zeer laag. Oekraïners van de 127ste brigade in Bakhmut zijn in opstand gekomen tegen de regering in Kiev, met de aantijging dat zij zijn gestuurd om te sterven in een gehaktmolen, zonder training, uitrusting en zonder plan voor evacuatie van de gewonden. De slag om Bakhmut leek al een maand lang een uitgemaakte zaak, waarbij een ontkoombare nederlaag overduidelijk was. Veel van de manschappen tussen 16 en 60 jaar oud zijn letterlijk van de straat geplukt om te worden vervoerd naar een welhaast zekere dood.

Ondanks pleidooien van facties in het Pentagon om er een eind aan te maken en tot onderhandelen over te gaan, blijft de regering Biden vasthouden aan een beleid dat de indruk geeft dat deze proxy oorlog ze niet lang genoeg kan duren. Op verga-

deringen van de NAVO wordt ook met geen woord gerept over vredesbesprekingen, waarvoor Xi-Jinping op zijn driedaagse ontmoeting met Poetin een plan heeft ingediend.

Bakhmut wordt beschouwd als – vanuit militair strategisch oogpunt – de belangrijkste overwinning van de Russische strijdkrachten, vanwege zijn hoge ligging met open zicht op de omgeving, en als kruispunt van transportaders. Wanneer de strijd om Bakhmut eindigt, zal veel van de Russische militaire capaciteit vrijkomen om ergens anders heen te gaan. Het lijkt erop dat dit een versnelde opmars in de Donbas zal betekenen.

Intussen heeft president Zelensky op zijn bezoek aan Warschau, dat tijdens dit schrijven plaats vindt, gezegd dat er "in de toekomst geen grenzen zullen zijn tussen Oekraïne en Polen." Oekraïense media schrijven dat Duda en Zelensky de eenwording van de twee landen en de oprichting van een nieuw Gemenebest bespreken. Volgens informanten gerelateerd aan het kabinet van de president wordt er al enige tijd gediscussieerd om na de oorlog een confederatie van Oekraïne en Polen op te richten, om de veiligheid van Oekraïne te garanderen wanneer de toetreding van Oekraïne tot de NAVO blijvend wordt geweigerd. ■

GEZOND VERSTAND

GEZOND VERSTAND NR 64 VERSCHIJNT 29 APRIL

Word aangeslotene van de Stichting Gezond Verstand en word daardoor lid van het Gezond Verstand-netwerk. Gezond Verstand is **voor, door en van de aangeslotenen.**

■ SLUIT JE AAN

Voor € 75,- per jaar word je aangeslotene van de Stichting Gezond Verstand en daarmee lid van het Gezond Verstand-netwerk. Aangeslotenen ontvangen 24 keer per jaar het blad Gezond Verstand en kunnen inhoudelijk reacties geven (en lezen) op het Gezond Verstand-platform. Voor € 120,- word je Founder en krijg je alles wat de gewone aangeslotenen krijgen, plus 2 maal per jaar toegang tot de Founder bijeenkomsten.

Meld je aan op gezondverstand.eu

■ WERK MEE

Gezond Verstand is op zoek naar schrijvers en onderzoekers. Mail naar redactie@gezondverstand.eu

■ FOUNDER BIJEENKOMSTEN

We hebben ervoor gekozen dit voortaan op donderdagavond te organiseren in plaats van de woensdag. Bij lockdowns of andere actualiteiten kan de organisatie er altijd voor kiezen weer vaker in Weesp bij elkaar te komen.

■ Donderdag 11 mei,
Weesp borrel, 19:00-22:00

Inloop half uur voor aanvang.

Meer informatie wordt medegedeeld wanneer u zich heeft aangemeld. Aanmelden kan via de website. gezondverstand.eu/founders

CARTOONS: hét Gezond Verstand cartoonboek

Kom alles te weten over de cartoons én de tekenaars van Gezond Verstand

**GELIMI-
TEERDE
UITGAVE**

Gezond Verstand zou Gezond Verstand niet zijn zonder de geweldige cartoonisten die elke twee weken treffende en pakkende cartoons creëren, waarmee we de (vaak ongemakkelijke) waarheid op een puntige manier kunnen blootleggen. Dit cartoonboek bevat een bonte verzameling van de beste, scherpste, mooiste en meest treffende cartoons uit de eerste twee jaargangen van Gezond Verstand. Hierin heeft iedere cartoonist in het boek zijn eigen plek.

- **Eenmalige en gelimiteerde oplage** van 2.500 stuks;
- Elk exemplaar is voorzien van een uniek nummer;
- Selectie van de meest treffende en memorabele cartoons uit de eerste 50 uitgaven van Gezond Verstand;
- Lees de persoonlijke verhalen van de tekenaars van deze cartoons;
- Inclusief zes nog niet eerder vertoonde cartoons.

Gezond Verstand-leden: € 39,50

Niet-leden: € 42,50

**BESTEL JOUW UNIEKE EXEMPLAAR VIA
GEZONDVERSTAND.EU/CARTOONBOEK**

BP 8 710966 121023

02363